

Rg. N. B. 431.

श्रीमहिजयानन्दसूरि सद्गुरुन्नयो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ | शार्दूलविकीर्तिवृत्तम् ॥ | ॐ

मग्नान्संस्तिवारिधौ हतसुखान्दद्वा जनानां व्रजान्
 तानुदर्तुमना दयाद्र्दृहदयो रुध्येन्द्रियाश्वाच् जवात्
 जन्तुमा जहि ज्ञानतः प्रशमय कोवादिशत्रुनिति
 'आत्मानन्द प्रकाश' मादिशदसौ जीयाज्जिनेद्रः प्रभुः ॥१॥

पु. १९. | वीर सं. २४४८ ज्येष्ठ आत्म सं. २६ | अंक ११ मो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमणिका.

विषय.	पृष्ठ.	विषय.	पृष्ठ.
१ निर्विकल्प दशानुं सामर्थ्ये.	२६३	८ संलापण-कुशणीता.	२७१
२ महानीर प्रभुनी भूतिने....	२६४	९ साचा सुभना अर्थो ज्ञनोच्चे....	
३ साचो हितभार्ग	२६४	निर्दीप ज्ञवन गाणवानी ज्ञ३२....	२८२
४ हितशिक्षाना रासमांथी शुंदरणेध. २६५	१०	१० ज्यांती उज्जववानो हेतु...	२८३
५ आवडी उरुणीनु २६२य....	२६७	११ आ सभानो ज्वीशमो वार्षिक ...	
६ गैतिलासिक स्वाध्याय....	२७०	१२ महोत्सव.	२८४
७ श्रीमान् हेमचंद्राचार्यतु ज्ञवन....	२७२	१३ वर्तमान सभाचार.	२८५
८ उतांत.	२७२	१४ अंतर्वलोकन.	२८८

वार्षिक भूल्य ३. १) दपाल खर्च व्यापाना ४.

आनंद भ्रान्तीय प्रेसमां शाह गुलामचांद लखलुलाहुर्रो छाप्य-साधनघर.

શ્રી આત્માનંહ પ્રકારણા સુજ આહેઠને નન્દ સુચના.

આમારા માનવંતા આહેઠને આ એગળીશમા વર્ષની બેટ તરીકે નાશ કરામનો માણે અંક એધાયક અંથ બેટ આપવા માટે છાપાય છે. દસ્વર્ષ નિયમિત બેટ આપવાનો અમારો ક્રમ છે તે અમારા આહેઠના લક્ષ્યમાંજ છે. ટેટથાક વખતથી પોસ્ટ ભાતામાં વેલ્યુપેલ્લનો ચાર્જ વધ્યો છે, પ્રથમ અવે ઐ આના વીં ૩૦ ની શીની ટીક્કીટા ચોઢા છતાં એ આના વીં ૩૦ ની ૩૦ લેનાર (સ્વીકારનાર) ની પાસેથી પણ પોસ્ટ ભાતા તરફથી વધારે લેવાય છે. (ખુંકના વજન ઉપરનો દર પણ જુદોજ છે. બેટની ખુંક વીં ૩૦ ની મોકલતાં આવી રીતે વધારે ખર્ચ આવે છે, તેથી ને આહેઠ મહાશય આ વર્ષનું લવાજમ મનીઓડરથી કે બીજી રીતે પ્રથમ મોકલી આપશે તેમને બેટનો અંથ ખુંકપોસ્ટથીજ મોકલવામાં આવશે. નેથી તેમને ચાર આનો લાલ થશે. પ્રથમથી લવાજમ નહીં મોકલનાર અંધુઓને વીં ૩૦ ની મોકલવામાં આવશે.

પ્રથમ લવાજમ મોકલનાર અંધુઓને રૂ. ૧-૪-૦ લવાજમ અને ખુંકપોસ્ટના રૂ. ૦-૨-૦ મળી રૂ. ૧-૬-૦ મોકલવા તરફી લેવી અને ને અંધુઓને વીં ૩૦ ની ૩૦ મોકલવામાં આવશે તેમને ઉપર પ્રમાણે લવાજમના અને વીં ૩૦ ની ચાર્જના મળી રૂ. ૧-૧૦-૦ નું વીં ૩૦ ની કરી મોકલવામાં આવશે. ખુંક ધણી મોટી હોવાથી પોસ્ટનો ચાર્જ સહેજ વધારે આવશે.

ને અંધુઓને વીં ૩૦ ની રૂ. ૧-૬-૦ ન સ્વીકારવું હોય તેમણે અમોને પ્રથમથી લાખી જણાવવું નેથી પોસ્ટ ભાતાને અને અમોને નકારી મેહેનત પડે નહીં.

જલહી મંગાવો. ઘણ્ણીજ ચોડી નકલો સીલીકે છે. **જલહી મંગાવો.**
જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા અને પ્રકરણના અભ્યાસીઓને ખાસ લાભ જૈનપાઠશાળામાં અસ્યાસ કર્તા જૈન ભાગડો અને કન્યાઓ તથા પ્રકરણના અભ્યાસીઓને માટે પ્રકરણોના ત્રણ અંથી જૈનશાળામાં પ્રતિકમણું પૂર્ણ થયા પછી ને પ્રકરણ પ્રથમ ચલાવવામાં આવે છે તે ૧ જીવ વિચાર વૃત્તિ, ૨ નવતત્ત્વ અવચ્ચરિ, ૩ તથા દંડક વૃત્તિ તે આ ત્રણ અંથી છે. તે એવી રીતે પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે કે, મૂળ સાથે નીચેજ મૂળનું અને અવચ્ચરિ સાથે નીચેજ અવચ્ચરિનું ગુજરાતીમાં લાખાંતર ચાપવામાં આવેલ હોવાથી, તેમજ લાખાંતર પણ શાણ અને અશ્વરસહ સરલ અને સ્કૂટ રીતે આપવામાં આવેલ હોવાથી, દખુ વયના ભાગડો અને કન્યાઓને તે મોટ કરવા કે અર્થ સમજવા બનું જુગમ પડે તેમ છે, શેલી એવી રાખેલ છે કે વગર માસ્તરે પણ શીખી શકાય તેમ છે. જૈનપાઠશાળા, કન્યાશાળાઓમાં ખાસ ચલાવવા જેવા છે.

જૈનપાઠશાળા કન્યાશાળા માટે મંગાવનારને ઘણ્ણીજ એછી કિમતે (જુન કિમતે) માત્ર ધાર્મિક (ક્રીણવણી) શિક્ષણના ઉત્તેજન માટે આપીશું. ધાર્મિક પરિક્ષા કે બીજા ઈનામના મેળાવડામાં ઈનામ માટે મંગાવનારને પણ અસ્પ કિમતે આપીશું.

અન્ય માટે પણ સુધ્લ કરતાં એછી કિમત રાખવામાં આવેલ છે.

૧ નવતત્ત્વનો સુંદર એધ-પાકી કપડાની બાઈડીંગ રૂ. ૦-૮-૦ આઠ આના.
 કાશું બાઈડીંગ માત્ર રૂ. ૦-૬-૦ છ આના.

૨ જીવ વિચાર વૃત્તિ પાકા બાઈડીંગની માત્ર રૂ. ૦-૪-૦ ચાર આના.

૩ દંડક વિચાર વૃત્તિ પાકા બાઈડીંગના માત્ર રૂ. ૦-૫-૦ પાંચ આના (પ્રી. જુદું.)
 ઘણ્ણીજ ચોડી નકલો સીલીકે છે નેથી અમારે લાંધી જલહીથી મંગાવશો.

આતમાન્તર્દૃ પ્રકાશ.

તत્ત્વવેદિષ્વાત્મનોઽન્તર્ભીવમભિલષતા સકલકાળં સર્વેણ સ્વ-
વિકલ્પજલ્યાચરણાનાં સાર્થકત્વં યત્નતઃ પરિચિન્તનીયમ्,
તદ્વેદિનાં ચ પુરતઃકીર્તનીયમ्, તે હિ નિર્થકે-
ષ્વપ્યાત્મવિકલ્પજલ્યબ્યાપારેષુ સાર્થકત્વબુદ્ધિં કુર્વા-
ણમનુકમ્પયા વારયેયુઃ ।

પુસ્તક ૧૯] વીર સંવત् ૨૪૪૮ જ્યેષ્ઠ. આત્મ. સંવત् ૨૬. [અંક ૧૧ મો.

નિર્વિકલ્પદશાનું સામર્થ્ય.

જેના સહભાવથી આ સુખદ સથળી વસ્તુ સંપ્રાપ્ત થાય,
કુલેશો ચિર્તો લાલ્યા જે રૂપ્ય રમતા થકિતથી દૂર જાય;
એવું જાણી વિચારી પ્રયત જનવા શાંતિથી કાર્ય સાધી,
દાળી સર્વે વિકલ્પે પ્રલુ જીવનમાં યોગ સાનિધ્ય રાખી.

પરમપદના અભિલાષી ની વ્યક્તિરૂપે ઉક્તિ

હુચા સર્વાત્મભાને રમણુકરવા વિશ્વ બંધુત્વ ભાવે,
સમ્યગુ રત્નત્રય સુરુચિમાં ચિત્ત યોગો જગાવે;
સેવી મધ્યસ્થ વૃત્તિ હીન હીન જીવનમાં ભાવકાર્ય લાવી,
પાસું કયારે ! પરમપદ જે જીબાન જીયોતિઃ પ્રભાવી.

ફેલયાં દ અવેરલાઇ.

१६४

श्री आत्मानंद प्रकाश.

“ महावीर प्रभुनी मूर्तिने ! ! ! ”

(सिद्धगिरि भंडख धर्श,.....)

त्रिशलानंदन वीर, दृष्टि शुभ्र मूर्तिनी;	
अर्पि लक्षितुं पान, लंहुरीये। उछाणती।	१
क्षान्तेज जिनेंद्र, हया भिक्षित अनी;	
व्याप्तुं-स्कुर्तुं स्मित, मुखे वीरता भरी।	२
तुतन पुण्योदगम, थयो शुं वीर मुखे ?	
ओष्ठे रक्ताज पुण्य, घीव्युं शुं तप विषे ?	३
नयनो स्नेह रसे, वग्गो जगतां अविरते;	
कर्यां यक्षुं शुं स्थिर, नीरभवा लविजने?	४
अये नंद विहारी, विहार शुं शद डरी;	
स्थापि दृष्टि शुं रम्य, स्थाणो प्रति स्थिर करी ?	५
धर्म्युं ध्यान योगेश, कर्यां स्थिर यक्षुने;	
हीन्य ज्ञान ने तान, मेषववा शुद रीते।	६
सात्वौँक सत्वे सोहातौ, मूर्ति तुज अमौलरी;	
थांत शुभनना सुत्रो, शुंथीने अर्पती।	७
मूर्ति भनहर ताहरी, लक्षित रेतावती;	
वही सुक्षम रवे सं, देश प्रबु विरामती।	८

...>०००७०००<...

डेवण हित-परमार्थ्युद्धिथी संत-साधुजनो आपणुने साच्या हित
भाग अतावे तेने आहरतां प्रभाह-उपेक्षा करीये ते गांडनी
भूडी गुभाववा नेवी गंभोर भूत लेखाय.

परोपकारी संत-साधुजनो डेवण हितभुद्धिथीज आपणुने संनभाग भावावी
रहा डेय त्यारे प्रभाह-विषय कथायादिक्ने वश थध तेनो अनादर कराय ते तो
आपणा। प्रगट अनिवेकज लेखाय। सर्वज्ञ-वीतरागदेव अने निर्थंथ शुद्धनी सेवा-
उपासना करनार हरेके हरेक लैन भाई झेने अवश्य विचारवुं घरे के आपणा
आचार विचार अवा तो शुद्ध-पवित्र छावा लेड्यो के तंतुं गमे ते अन्य हर्ष॥

હિતમાર્ગ.

૨૩૪

ભાઈ જેનો પ્રીતિથી અનુકરણ કરે. તેના બદલે જ્યારે તેઓજ આપણી નિંદા-
ટીકા કરે એટલે દરને આપણા આચાર વિચારને મલીન કરી મૂડીએ તોપછી આ-
પણુંમાં જૈનપણું રહ્યુંજ ક્યાં ? જીવદ્યા (જ્યાણ) જેના હીલમાં વસીજ હોય
તેવો તોઠપણ જૈન બચ્ચો ભૂમિ શુદ્ધ કરવા નિમિત્તે સુકોમળ વાસંદી વાપરવાને
બદલે કરવત જેવી ધારવાળી ખજૂરીની સાવરણી વાપરી શકે અરે ? અત્યારે
અન્ય દર્શનીઓની પેરે જૈનો પોતાના ઘર હુાટ વિગેરે સ્થળે ખજૂરીની સાવરણી
વાપરતાં જરાએ શંકાય છે અરા ? નહીંજ. તોપછી તેમને જૈન શી રીતે કેખવા ?
જેના હીલમાં જીવદ્યાજ ન હોય તે કઠોર હીલના જીવો જૈનધર્મને લાયકજ કેમ
કેખાય ? આ વાત ગંભીરપણે વિચારવા ચોગ્ય છે. આનપાનાદિક બીજા અનેક
પ્રસંગે પણ એવીજ ઉપેક્ષા થતી જણ્ણાતી નથી શું ? જેમાં અસંગ્ય જીવો જીવું
ઉપન્યાસ અને વિષણુસે એવો એઠવાડ કરતા તેમને તર લાગે છે ? નહીંજ. પીવાનું પાણી
પણ તેવું ગોબરું-એડું કરી મૂકાય છે ? જણોકે ઢોરના અવેડાના પાણી જેવું એક
બીજાની લાળ મિશ્રિત ગંધું બની રહ્યું હોય. સુઝ કે વિવેકી ભાઈ જેનોએ તો
આવી ગોખરાઈ કરતાં તરતજ એટકી જવું જોઈએ અને ચોખખાઈ રાખવી જોઈએ.
રાધેલા ભાત વિગેરેમાંથી એળા, ધોનેડા પ્રસુઅ મૃત કલેવરો નીકળતા-નીકળેલા
નજરે જોવાય છે તેમ છતાં તેની યુણું કેને આવે છે ? પૂર્તી તપાસ રાણી તેવી
થતી ભૂલો જે ધારે તે તરતજ સુધારી શકે છે. જીવવિચાર, નવતત્ત્વ કે કર્મચંથ
વિગેરે પોપટની પેડે પઢી જવાથી કશું વળતું નથી. ભાણીને પાણું ગણું જોઈએ.
વિવેક વગરની કરાતી ધર્મકરણી સાવ શીક્ષી લાગે છે. હૃદયમાં કોમળતાદિક પ્ર-
ગટે તો એ ધર્મ કરણી કેંચે પડે. અન્ય અનાથ જીવાનું હિત સાચવતાં આપણું
હિત સધાય છે એ ભાવ-લક્ષ વગર કાળજી કયાંથી રહે ? પશુવર્ગ તરફ દેખાદેખી
દીલસોળ કંઈક રખાય છે ખરી પણ તે ખરા અર્થમાં તો નહીંજ. એ બધા કરતાં
હુર્દા મનુષ્યબન પામેલા માનવ જાતિ નરક અથાગ પ્રેમલાવ હોવો જોઈએ. તેના
બદલે અભીતિ, છાર્યા, અહેણાઈ કાશી નીકળેલી જોઈને કોણું સનજનનું હુદ્ધય બ-
ળતું નહીં હોય ? શુણું-શુણી પ્રત્યે તો અવશ્ય પ્રેમ રાખવો જોઈએ તેના બદલે
પેટ ભરી ભરીને નિંદા-ચાડીનોજ જ્યાપાર લહી એસાય તોપછી તેમાં જૈનપણું
રહ્યુંજ ક્યાં ? જ્યાં ત્યાં સ્વતંત્રતાના ગુણે સ્વચ્છંહતાજ છાઈ રહી લાગે છે તેમાંથી
જૈનો તોઠ રીતે ઉગરો એવું છાચી હાત વિરસું છું.

સુનિરાજ શ્રી કર્મરવિજયજ મહારાજ

—•૪૮(૧)૩૫—

૨૬૬

શ્રી જ્ઞાતગ્રામ પ્રકાશ.

સુપ્રસિદ્ધ શાબક વર્ણ્ય શ્રી જ્ઞાપલહાસ વિરચિત ‘હિત શિક્ષા’ નામના
સર્વાંગ સુંદર રાસમાંથી આચારમાં ઢીલા થઈ પડેલા પણ
ગુણાનુરાગી હરેક શાણા ખ્રી પુરુષે લેવા યોગ્ય સુંદર બોધ.

પોતાના હુલ્લબ ભાનવ લાવને જાજળા-સાર્થક કરવા ધ્રુચ્છતા ગમે તે ભવ્યા-
ત્માને હિતકારીજ થાય એવી અનેક પ્રકારની હિતશિક્ષાઓથી સંકલિત સર્વાંગ
સુંદર હિતશિક્ષા નામનો અતિ સરદ-સુનોધ રાસ ધારા જાહી નુની ગુજરાતી
ભાષામાં સુપ્રસિદ્ધ શાબક કવિતર શ્રી જ્ઞાપલહાસજીએ અનાંથો છે. એક સારા ગૃહ-
સ્થ શાબકને છાને એવા સરસ આચાર વિચારને સંબનાર એ કવિશ્રી હતા. તેઓ
શ્રીમહૃ હીરવિશ્વયસ્તૂરીશ્વરની લગભગ વિધમાન હતા. સ્તૂરીશ્વરના ખાસ પટોધર
શ્રી વિશ્વયસેન સૂરિને ગુરુ તરીકે પોતે કદ્ધક સ્થળે પોતાની વિવિધ કાવ્યરચના
પ્રસંગે એળાખાવે છે. તે ખાસ કરીને બીજા સુશ્રીજાળું ગૃહસ્થ જૈન કવિઓએ ધડો
લેવા લાયક છે. ગુણાનુરાગી શાબક શાવિકાઓને પોતાનું ચારિત્ર ઘડવામાં ઢીક ઉપ-
યોગી થાય એવું તેમનું પોતાનું ચારિત્ર લક્ષ્યપૂર્વક વાંચવા-વિચારવાને અનુકરણું
કરવા યોગ્ય છે. આ હિત શિક્ષાના રાસમાં ખાસ કરીને સદાય અનુકરણું કરવા લા-
યક ખરા આદર્શ ગૃહસ્થ જીવનમાં ઉપયોગી થઈ શકે એવો સુંદર વ્યવહાર યોગ્ય
હિત શિક્ષામણુરૂપે આપેલો છે. તે વખતે શાબક જીવન ડેટલું બધું ઉત્ત્ય-ઉત્ત્ત્રત
હશે તેની સહજ આંખી એથી આવી શકે છે; અને ગૃહસ્થ જીવન કેવું સુંદર વર્તન
વાળું હોવું જોઈએ તેનો ઢીક જ્યાલ આંખી હરેક શ્રોતાજીને પોતાનું વર્તન તેવું
પવિત્ર બનાવવા પ્રયત્ન કરવો ઘટે છે. આ રાસમાંથી શ્રોતાજીનો ગમે તે સ્થળોથી
કંઈને કંઈ સુંદર હિતકારી બોધ મેળવી શકે છે. તેમાં સંકલિત કરેલી હિતશિક્ષા-
ઓને સુંદર દાખલા દલીલોને ચર્ચિતોથી સમર્થવામાં આવી છે. તેથી બાળજીઓ
તે સુગમતાથી સમજીને આચરણમાં પણ ઉતારી શકે છે. આ રાસમાં અનેક ઉપ-
યોગી હિતવાતોનો સમાવેશ કરેલ છે. તેને જે રસપૂર્વક વાંચવા કે સાંભળવામાં
આવે તો હૃદય ઉપર તે સારી અસર ઉપજાવી શકે છે અને પોતાના વર્તનમાં જોત-
જોતામાં ઢીક સુધારો કરાવી શકે છે. આ રાસને યોગ્ય આદરપૂર્વક વાંચી કે સાંભ-
ળીને પોતાનાજ જીવનમાં ઉતારવા પ્રયત્ન એવાય એ ખાસ કરીને ધ્રુચ્છવા યોગ્ય છે.
નિરંતર જીવનમાં ઉપયોગી થાય એવી અનેક હિતશિક્ષાઓ એમાંથી મળી શકે છે
તે મેળવી સહુ ભાઇ જ્ઞાનોએ જગ્યત થવું ઘટે છે. ઈતિશાસુ.

આવકની કરણીલું રહસ્ય.

૨૬૭

આવકની કરણીલું રહસ્ય.

કરણી ૬ ટી.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪૩ થી શરૂ)

“ કિ ન સ્પૃષ્ટ કોત્રા ” સાત પુણ્યક્ષેત્રમાંથી કયું શૈત્રકરસ્ય નથી ?

“ પોતે કોણું છે ? પોતાની શી અવસ્થા છે ? પોતાનું કુલ કેવું છે ? પોતાનામાં કેવા ગુણું છે ? અને પોતાનામાં કેવા નિયમ છે ? એ પાંચ કરણીનો વિચાર કર્યો પછી આવકે ક્ષેત્રનો વિચાર કરવાનો છે. તેથી એ ક્ષેત્ર વિચારને છ્ઠી કરણીમાં ગણુવામાં આવેલ છે. વળી જ્યારે આવક કોઈ જાતના નિયમને ધારણું કરવાનારો હોય છે, ત્યારે તે નિયમનો ઉપયોગ મુખ્યત્વે કરીને પુણ્યક્ષેત્રની સ્પર્શનામાં કરી શકે છે. તેમ વળી જે નિયમથી વર્ત્નારો હોય, તે ક્ષેત્રની સ્પર્શના કરવાનો અધિકારી થાય છે.

આર્હાત ધર્મમાં આવકાદિ સાત પુણ્યક્ષેત્રો ગણુલા છે. અને તેક્ષેત્રાની પુષ્ટિને માટે શારુકે યત્ન કરવાની આવશ્યકતા છે. જ્યાં સુધી આવક સાતક્ષેત્રાની કોઈ એક પણ શૈત્રની સ્પર્શના કરતો નથી, લાં સુધી તે આવકત્વથી અપૂર્વ ગણુય છે. અનંતાં સુધી આવકે યથાશક્તિ દરેક શૈત્રની સ્પર્શના કરવી જોઈએ. આવક પણ પોતે ક્ષેત્ર હોઈ પોતાની પુષ્ટિ કરવાને અંધાચેકો છે.

આવક, શાન્દિકા, સાધુ, સાધી, જ્ઞાન, ચૈત્ય અને જિત પ્રતિમા એ સાત પુણ્યક્ષેત્રો કહેવાય છે. એ પ્રત્યેક શૈત્ર નૈન ધર્મના ઉપયોગી અંગો કહેવાય છે. તે અંગોના પોષણુથી આખા આર્હાત ધર્મનું પોષણ થઈ શકે છે. આર્હાત ધર્મનો મહાન ઉદ્ઘોત પણ તે સાત અંગોને આક્રીને રહેલો છે. આ પ્રસંગ ઉપર એક વૃત્તાંત કહેવાય છે કે, કલિકાળ સર્વજ્ઞ શ્રીહેમચંદ્રાચાર્યે એક વખતે પોતાના એક જકત આવકને કહું હતું કે,

“ પુણ્યક્ષેત્ર સ્વરૂપેણ સોપાન સમ્પકે ન ચ ।

મોચહર્મ્ય સમારૂહ ભવાનંદસ્ય ભાજનમ્ ॥ ૧ ॥

“ હે ભદ્ર, સાત પુણ્યક્ષેત્ર ઇથી સાત પગથીએ વડે મોક્ષદ્વી હુલેલી ઉપર ચડી તું આનંદનું પાત્ર થા. ૧ ”

આ ઉપરથી સાત પુણ્યક્ષેત્રનો પ્રશ્ન હેખાઈ આવે છે. એવા પ્રલાભિક સાત ક્ષેત્રાની સેવા પ્રત્યેક આવકે કરવી જોઈએ. આવક જીવનની ઉપયોગિતા સિદ્ધ કરવાનું

૨૬૮

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકાશ.

સાધન પુષ્ટયક્ષેત્રોની સેવા છે. એ સાધનામાં જ આવકલ્પ પૂર્ણ રીતે પ્રકાશિત થાય છે. રાગ એ વસ્તુ તત્ત્વજ્ઞાનની દર્શિયે નિંદા છે, પણ જો તે પુષ્ટયક્ષેત્ર સામે જોડાયેલો હોય તો તે પ્રશ્ન સંનીય ગણાય છે. સાત હૈત્રોનો રાગ કોઈ મહાસહાયાળી સંસ્કારવાન આવક હોય તેના હૃદયમાં જ ઉફલાવે છે. રાગની ભાવના મત્યેક પ્રાણીના હૃદયની સાથે જોડાયેલી છે, પણ તે ભાવનાને આશ્રય પુષ્ટયક્ષેત્રની સાથે થયો જોઈએ. એવો રાગ તે રાગ નથી પણ તે ધર્મદ્વિપ છે. તેથી પ્રત્યેક આવકે સાત પુષ્ટયક્ષેત્ર તરફ રાણી થવું જોઈએ.

દાનને માટે શાસ્ત્રકારો અતિ પ્રશસ્તાના વચ્ચનો ઉચ્ચારે છે અને, દાન ધર્મની મહત્તમાની મહાધોપષ્ઠ્રા કરે છે, તેનું રહુસ્ય શું છે ? તેનો જો વિચાર કરવામાં આવે તો સમજાશે કે દાનની ઉપરોગિતા સાત પુષ્ટયક્ષેત્રને ઉદ્દેશીને રહેલી છે. વિશ્વોપકારી અગ્નાન, તીર્થકરાયે હાન ધર્મનો ઉપરેશ સાત પુષ્ટયક્ષેત્રને માટેજ કરેલો છે. દાનથી કરવામાં આવેલી પુષ્ટયક્ષેત્રની પુષ્ટિદાતાને શ્રેયનું સુખ્ય સાધન થઈ પડે છે. તેથી આવકહાતાએ પોતાની દાનશક્તિરૂપ સરિતાનો પ્રવાહ—સાત પુષ્ટયક્ષેત્ર તરફ પ્રવર્ત્તાવ્યો જોઈએ. એવી સૂક્ષ્મ બુદ્ધિથી વર્ણિયેલો દાનનો મહિમા ભૂલી જાઈ આજકાલ શ્રીમંત ગૃહસ્થો નશ્શ્વા માર્ગોમાં લાયો રૂપીઆ અગાડી દાન કર્યું એમ ઠગાય છે. ધર્મહિને નામે લાયો રૂપીઆ અન્ય માર્ગો વાપર્દી નાંખનારા શ્રીમંતોને એટલું જ વિનવચાનું છે કે, તે શ્રીમંત આવકોએ પ્રતિવર્ષ પોતાની નીપજનો કોઈક ભાગ—એક શર્તાંશ પણ—સાત પુષ્ટયક્ષેત્રને માટે કાઢવો. એમાંજ દાનની સાર્થકતા છે. એ સાર્થકતાનો હેતુ લક્ષ્યમાં રાખીને આ આવકકરણી નો ઉપરેશ કરવામાં આવ્યો છે.

આહૃત શાસ્ત્રકારોએ જીવ્યભાવના રાગવા માટે ધણે સ્થળે વર્ણિયેલું છે; તેની અંદર પણ પુષ્ટયક્ષેત્રની ભાવના ભાવવાનો ઉપરેશ આપેલો છે. આ કરણીતું રહુસ્ય પણ તે ભાવનામાં રહેલું છે. કોઈપણ કાર્ય ભાવના વિના નિપજતું નથી. એ સિદ્ધ પ્રકૃતિ છે. ઉત્તમ આવક હુમેશાં પોતાની કરણીની ભાવના ભાવ્યા કરે તો પરિણામે તે ભાવના કિયાડુપે સક્રિય થયા વિના રહેલી નથી. જો કે ભાવના સૂક્ષ્મ સુદ્ધિનોજ વિષય છે, છતાં પણ તે સ્થળ સુદ્ધિનું કારણ અને છે. સાતપુષ્ટયક્ષેત્રની ભાવના પણ એજ માર્ગો સિદ્ધ કરી શકાય છે. બીજી સૂક્ષ્મ ભાવનાએ જોવી રીતે આત્મહિત સાધે છે, તેવી રીતે આ પુષ્ટયક્ષેત્રની ભાવનાએ પ્રથમ પરહિત સાધી પરિણામે આત્મહિતની સાધિકા બને છે; કારણું કે, પુષ્ટયક્ષેત્રની ભાવનામાં જનસમૂહના કલ્યાણના માર્ગો રહેલા છે, તેથી તેમાં સ્વાર્થ અને પરમાર્થ ઉલ્લય સાધી શકાય છે.

મનુષ્ય આહૃત શક્તિને લઈને અનેક જાતના જળ મેળવી શકે છે. તેમાં આત્મભળ એ માનવ જાતિનું મોટું જળ છે. આર્થાવર્ત્ત એ અળને લઈનેજ સર્વ દેશો-

આવકની કરણીતું રહસ્ય.

૧૫૮

માં ચડીઆતો ગણ્યાયો છે. આત્મભળનો મહિમા મનુષ્ય કોટીમાં સર્વોત્તમ ગણ્યાય છે. તે આત્મભળ ઉપજાવવા, ડેળવવા, વધારવા અને પરમાર્થ પર્યાત લઈ જવામાં માનવ શક્તિની મહાત્માના મહાત્મત્વો રહેલા છે. શુદ્ધ જીવના અને આત્મભળ-એ એ શક્તિઓમાંજ પરમ ઉત્કર્ષ રહેલો છે, પ્રત્યેક આવકે એ એ શક્તિઓને ઉપલોગ પોતાના જીવનમાં કરવો જોઈએ. આ કરણીતિના રહસ્યમાં પણ એ શક્તિઓને ખીલાવવાનાજ જીવાયો. યોજેલા છે. તેમાં સાત પુણ્યક્ષેત્રને ખીલાવવામાં એ ઉભય શક્તિ મીઠા સાધનદ્વારે ગણ્યાય છે. આત્મભળનો ઉપલોગ તો તેમાં પૂર્ણ રીતે થઈ શકે છે.

કરણી ધર્મના રહસ્યને સમજનારે શાવક પઢી હાનિકારક પ્રવૃત્તિમાં પડતો નથી, વય બુદ્ધિ અને પરાક્રમનો અસહિય કરતો નથી અને કોઈપણ અકાર્ય કરવાની છન્દગ્યા કર્દિ પ્રગટાવતો નથી. તેમાં પણ સાત પુણ્યક્ષેત્રની સ્પર્શતાની કરણીતું રહસ્ય ધર્મમાં ઉત્કૃષ્ટ છે. તેની અંદર પુણ્યની પરિવ્રત્ત શૈખણીનો સમાવેશ થઈ જાય છે. તેથી ફરેક શાવકે એ કરણીતિના સમારાધના કરવી જોઈએ. શાવકે પોતાના જીવનમાં ક્યાકેવની સ્પર્શના કરી છે ? અને ક્યાકેવની સ્પર્શના કરી નથી, એ સતત વિચારવાનું છે. જે તેમાં કંઈપણ ન્યૂનતા હોય તો તંતે પૂર્ણ કરવાની પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ. ક્યાંસુધી એ કરણી આત્મધિત ન થાય, ત્યાંસુધી શાવક પોતે પરિપૂર્ણ નથી; એમ તેને સમજવાનું છે. આર્હત ધર્મમાં શાવકને કર્તાવ્યદ્વારે જે એ ઉપહેસ્યું છે, તેનું રહસ્ય આ કરણીતિમાં આવી જાય તેને માટે એક વિદ્ધાન, નીચેના પદથી કહે છે:

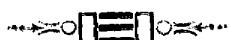
“ પુણ્યક્ષેત્રારાધેન શાવકઃ પુણ્યમાગ્મબેત् ।

અન્યથા શાવકાભાસ સ્ત્વનાહેતપદોચિતः ॥ ૧ ॥ ”

“ શાવક સાતપુણ્ય ક્ષેત્રના આરાધનથી પુણ્યવાન થાય છે અને જે શાવક થઈને તે સાતપુણ્યક્ષેત્રોનું આરાધન કરતો નથી, તો તે શાવક આર્હત-શાવકપદને ચોથ્ય નથી.” ૧

આ પદનું સહા સમર્થ કરી પ્રત્યેક શાવકે આ છઠી કરણી આચરવા તન, મન અને ધનથી પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

અપૂર્ણ.

ऐतिहासिक स्वाध्याय.

(गतांक पृष्ठ २४६ थी ३३.)

ह्रहा.

संवत सतर त्रिहुतरे, भाद्रविंश शुद्धवार;
द्वितिया दिन सुरपह लहं, श्री विजयेन्द्रल शुण्डधार.
आवे संघ उतावयो, निसुखी शुद्ध निरवाण;
आंगे बहु आंसु छरे, चित्र धरे दुर्घ असमान.
सामथी संघ सीकरे, निरवाणोऽवे काज;
उसर उत्तुरी प्रभुभ, लावे सधयो साज.

१

२

३

दाण ५ भावनानी-वाक्य भुरंगारे ग्राण्डिया-ये हेशी।

श्री विजयेन्द्रल सूरीसर, पैहुता अमर विभानदे;
संघ तिहां सवि आवियो, धरतो दुर्घ असमानदे,
करतो शुद्ध शुण्ड आनन्दे, मनमें गच्छपति ध्यानदे,
सेवामां सावधानदे.
शुद्ध चित्र मांडे साकरे, खिण्डु खिण्डु में सतवारदे;
जे हुआ जगत आधारदे, जस इरिसाण्डु सुभुकारदे,
बहिये नवनिधि सारदे.

शु० १

शु० २

तेष्वदी तिहां मांडवी, कीधी अतिहि उठारदे,
सोवन सरणी अलहयो, अरयी द्रव्य अपारदे;
उपर ध्वज सुविचारदे, लहुडे विविध प्रकारदे,
भाई अति भनोहारदे.

शु० ३

शुचि जयो स्नान करविने, पहिरावे पटकुणा भारदे;
उसर, सूर्ड, भुगमहं, पूजे शरीर उठारदे,
मुख जपे जयजयकारदे, सोवनकुणा अपारदे;
वधावे नरनारदे.

शु० ४

मांडवी भाँहै औसारिया, गच्छपति रल सूरेसरदे,
वाक्तव वाजेरे अति धाण्डा, शंख प्रभुभ सुविशेषरदे,
उद्यापुरना असेसरे, भाष्टुस भिलियां विशेषरदे,
तिम वली बहुल नरेसरे.

शु० ५

कुण्डुगर पांचशेर त्यां, सुकडी भण्डु उगण्डीसरे,
अणिसच्या तिहां अति धाण्डा, अंभर तोला वीसरे,
भुगमह तोला चोवीसरे, उपूर तोला अनीसरे;
कुंहवंसेर पांत्रीसरे.

शु० ६

ऐतिहासिक स्वाध्याय.

२७२

प्रेतवनें देह जाईने, क्षीघो अभि संस्काररे,
पवन थकी चय परज्ञों, सिंच धत ते अपाररे;
उद्धन करे नरनारिरे, संलारे गणु धाररे.

हुःअ धरे चित्त मआररे.

शु० ७

जेहुने प्रहुसमें वंहता, धरता हुर्प अपाररे;
अगृत सरिखीरे हेशना, सांखणता सुखकाररे,
नित्य प्रते भनोहाररे ते गछपति गणुधाररे,
पाख्या सुरपह साररे.

शु० ८

स्नान करी हेहुरे जध, वांदा देव दयाणरे,
परि निर्बाधुने स्थान, कै थेल करावे विशाणरे;
संघ थह उज्माणरे, आवे भाण जोपाणरे,
भरये धन सुविशाणरे.

शु० ९

टोहा.

निर्बाधुष्व धाणीपरे, क्षीघो संघे सार;
धन अरच्यो तिहुं अति धणु, वरखो ज्यज्यकाररे.
पटधर गछपति परगडा, श्री विज्ञे श्रेम सूरीस;
हिन हिन जस चडती कणा, पूरे संघ जगीस.
संप्रति जौतम सारीणा, विद्याहि वयर कुमार;
श्री विज्ञे श्रेम सूरीसइ, विज्य रत्न पटधार.

१

२

३

दाद ७ राग धन्याश्री.

गायो गायो मे परम पटोधर गायो,
श्री विज्ञे रत्न सूरीस साहिष, पुरव पुन्य पायारे. मे १
श्री तपगछपति तेने जिम माणी, जगज्जस पडहु वनाया;
ओ शुडना शुणुआम करंतां, पुन्य संसार भरायारे. मे २
श्री विज्ञे रत्नसूरी सूरपटोधर, श्री विज्ञे श्रेम सूरीराया;
संप्रतिकाले सुरत्तु सरिखा, हिन हिन तेज सवाया. मे ३
श्री विज्ञे सिंह सूरीसर सेवक, गजविज्य झुधराया,
तास सीस श्री हितविज्य झुध, ताकिंड बिढ़ह धराया; मे ४
तस सेवक जिनविज्य धाणीपरे, गछपतिना शुणु गाया;
शुद्द सेवा करता नित लहिये, नवनिधि, इद्धि सवायारे. मे ५

हुति श्री विज्यरत्न सूरीश्वर निर्बाधुरुप, स्वाध्याय, लिखितोऽकुरोद्यं पं०
जिनविज्य गणिना संवत् १७८३ वर्षे वैशाख वदि १३ हिने श्री हीवनगर भध्ये.

००००००००

श्रीमान् हेमचंद्राचार्यनुं ज्ञवन् वृत्तांतः।

(गतांक मृष्ट रपट थी शह.)

सिद्धराजनुं अवस्थान—गया अंकमां जग्नाव्या प्रभाणे लगवान् श्री हेमचंद्राचार्यना सहवासथी सिद्धराजना भनमां ज्ञेनधर्मेना विषयमां धर्माज्ञ आहर उत्पन्न थयो। अत्यारसुधी स्पष्टपणे तेमने पोताना कुलधर्मेनो लाग कर्यो न हुतो, तथापि ज्ञेनधर्म उपर तेमनो अडितालाव विशेष रहेतो हुतो तेमज्ञ हेमचंद्राचार्य भद्राराजने मानपूर्वक दृष्टिथी जेता हुता। सिद्धहेमराजदानुशासन नामनुं भद्राराज्ञ आचार्य भद्राराजे तेमना क्लेवाथी बनाव्युं हुतुं। आ राजा न्यायी अने विद्या विलासी हुतो। ४६ वर्ष सुधी राज्यभार वहन उरी संवत् ११८८ भां तेमणे देह छाड्यो हुतो।

श्री हेमचंद्राचार्यज्ञनो विहार—ज्यांसुधी सिद्धराज ज्ञवता हुता लांसुधी धर्मांकरीने तेमनो निवास पाटण्यमां हुतो, छतां शाखमां सुनी ज्ञनोने चिरकाळ-पर्यंत एक स्थाने रहेवानो। निषेध कर्यो छे; परंतु लगवान् उत्सर्ग अपवाह अने द्रव्य-शेत्र-काण-सावना पूर्ण जग्नुकार हुता। ज्ञेता तेच्योये अनेक प्रकारे ज्ञेन धर्मनी प्रभावना थवानो। भद्राराज लाभ समलू राजानी विनंतिथी अधिक समय सुधी पाटण्यमां रहेवानुं स्वीकार्युं हुतुं।

युद्ध भद्राराज अने श्री संघनी पण्य तेवी छच्छा हुती। ज्यारे सिद्धराजनो देहपात थयो। त्यारणाह थोडा समय पण्य पाटण्य छोडी दृढ़ अन्य प्रदेशमां विचरवा लाग्या। आ विहार काणमां आचार्य भद्राराजे ज्ञेन धर्मनी धर्माज्ञ प्रभावना करी अने हुजारो भतुष्योने ज्ञेन धर्मनो अंगीकार कराव्यो। पोताना अपूर्व उपदेशदारा प्रजनने नैतिक अने धार्मिक ज्ञवननो सन्मार्ग हेखाउयो। अवकाशना वर्षतमां अनेक अंथोनी रथना करी ज्ञेन साहित्यनी शोलामां वृद्धि करी अने भारतानी भावी प्रजा उपर अत्यंत उपकार कर्यो।

पुनः पाटण्यमां अवेश—सिद्धराजनी पछी युर्जर भूमिना अधिपति भद्राराज कुमाणपाणदेव थया। डेटलाइ वर्ष सुधी तो ते राजा पोताना राज्यनी सुव्यवस्था करवामां तेमज्ञ शत्रुओनुं मान मर्दन करवामां प्रयत्नवान् रह्या। हिंग-विजय करी अनेक राजाओने पोतानी आज्ञामां वशवतीं कर्यो। राज्यनी सीमा पण्य धर्मी वधारी अने ज्यारे राज्य निष्कंटक थयुं अने डेइपण्य प्रकारनो। उपदेश न रह्यो त्यारे राजा शांतिथी प्रजनुं पालन करवा लाग्यो। ए सर्व वृत्तांत ज्यारे लगवान् हेमचंद्राचार्य जाण्यो, त्यारे तेमनुं चिता धर्म प्रसन्न थयुं अने शासन उद्धारनी करेली मतिज्ञा पूर्ण थवानो। अवसर न जटीक आव्यो। समलू इरी पाटण्य

શ્રીમાન હેમચંદ્રાચાર્યનું જીવન ધૃતાંત.

૨૭૩

નગરને પવિત્ર કર્યું. તે વખતે શ્રી સંઘે આચાર્ય મહારાજનો પ્રવેશ મહેતસ્વ રહેઠા સમારોહથી કર્યો.

આતિજ્ઞા પૂર્ણ-સકુળ મનોરથ—કુમારપાળ મહારાજને રાજ્ય પ્રાપ્ત થયાં પહેલાં અનેક સંકોચમાંથી બચાવવામાં આવ્યા હતા. તે કારણથી આચાર્ય મહારાજના ઉપકાર ભાર નીચે ફાયદેલા હતાં. તે સમયે તેમને પ્રાણુંત કષ્ટના ભયથી રક્ષિત કરવાથી ઉપકારની સીમા તો અત્યંત વધી ગઈ હતી. જેથી આચાર્ય મહારાજ ઉપર રાખનો અભિતલાવ અત્યંત વધી ગયો હતો. ઉદ્યન મંત્રી મારછીત સ્થાનિ મહારાજને પોતાની પાસે યોદાવા અને ચારણ્ણોમાં મસ્તક મૂડી કહું કે—ભગવન ! આપે જે જે ઉપકાર આ કુદ્ર પ્રાણી ઉપર કર્યો છે, તેનો બદલો તો હું અનેક જનમ સુધી આપી શકીશ નહીં; પરંતુ આ સમયે જે કાંઈ આપની કૃપાથી મળ્યું છે તેનો સ્વિકાર કરી ઉપકારના અપાર લારને થાડો હુલકો કરી આ સેવકને ઉપકૃત કરે. આ રાજ્ય-રાજના આપ સ્વામી છો. આ જન, આ મન, અને આ ધન સર્વ આપની સેવામાં સમર્પણ કર્દું છું. રાજના આવાં નમ્ર વાક્યો સાંભળી સ્ફુરિશી અત્યંત આનંદ પામ્યા. મનોરથ સકુળ કરવાનો સમય સામે આવેલો દેખી સ્ફુરિશી અપાર આનંદ પામ્યા. સંસારમાત્રમાં પ્રાણીઓને અભયહાન દેવાની અને પરમાત્મા મહાવીરના પવિત્ર શાસનની વિજયવંતી પતાકા સારા ભુમંડળમાં આ મહારાજ કુમારપાળદેવદ્વારા ઉક્ષે એવું જાણી રાખને કહું ! રાજન ! લિક્ષામારી દુખાસુકા અજ્ઞ દ્વારા ઉદર પુરતી કરનારા, જગત અને સુન્ય ધરમાં જુમીમાત્ર પર પડી રહેવાવાળા અને માત્ર પરમાત્માના ધ્યાન ધરનારા અને યોગીઓને તમારું રાજ્ય તો શું પરંતુ દેવાધિપતિ મહેન્દ્રતું મહારાજ્ય પણ તુચ્છ છે. અમારા પ્રદ્ધાનંદના અનંત સુખ આગળ સમય સંસારનો વૈભવ અણુમાત્ર છે. તો પછી પરિણામમાં વીરસ એવા તુચ્છ રાજ્યને અમે શું કરીએ ! અમે જે તમારા ઉપર ઉપગાર કર્યો છે તે સ્વાર્થ સાધન માટે નથી, પરંતુ ભાવિકાળમાં તમારા દ્વારા જગતનો મહાનું ઉપકાર થશે એમ સમજુને અમારું સુખ્ય કર્તવ્ય જે સંસારની સેવા કરવાનું છે તેનું પાલન કરવાને માટે અમે તમેને સહાય કરી છે.

પૂર્વસુકૃતના યોગથી તમને ઉત્તમ સંયોગ મળ્યો છે. તેથી તેના દ્વારા સંસારને સુખ પહોંચાડી, તમારું પ્રજાપતિ પદતું સાર્થક કરેા. જે અમારા ઉપગારનો બદલો દેવાની તમારી દદ ઈચ્છા છે તો અમારી ઈચ્છા પૂર્ણ કરે. અમે જગતમાં અહિંસા અને જૈનધર્મનો પૂર્ણ દ્વારી ઉત્કર્ષ દેખવા માણીએ છીએ તેથી અમારી ન્રણ આજાનું પાલન કરે જેથી તમારું અને તમારી પ્રજાતું કલ્યાણ થાય.

પ્રથમ પ્રાણીમાત્રનો વધ અંધ કરી સર્વ જીવને અભય હાન આપો.

ધીજું પ્રજાની અધોગતીના સુખ્ય કારણ જે ઝર્યાસન ધૂત-માંસ-મધ્ય, શિક્ષાર છે તેનો નાશ કરે.

૨૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વ્રીજું પરમાત્મા મહાવીરની પવિત્ર આજાનું પાલન કરી તેના સત્યધર્મનો, પ્રચાર કરે.

મહારાજ કુમારપાળ કૃતજ્ઞ, લાય, દ્વયાળ અને અદ્ય સંસારી હતા અને અદ્ય સમયમાં સુકિત જવાવાળો હેઠાથી તેમના વિશુદ્ધ હૃદયમાં હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજના આ વચનામૃતથી ઓધિષ્ઠીજ અંકુરિત થયો. મહારાજે સ્તુરીશરણના ચર્ણમાં દૂરી મસ્તક નમાવી કહ્યું કે—ભગવાન ! આપની સર્વ આજાએ ગને શિર-સાવંધ છે. જીવતાં સુધી આ પવિત્ર આજાએનું ઉત્કૃષ્ટ રીતે પાલન કરવામાં પૂર્ણ પ્રયત્ન કરીશ. સ્તુરીશરણ મહારાજને આ વચનોથી આનંદ થયો.

જૈન ધર્મનું સાંચાન્ય—મહારાજ કુમારપાળો તેજ ક્ષણુથી ગુડમહારાજની આજાએનો અમલ—શરૂઆત કરી ધીમે ધીમે પોતાના આખા રાજ્યમાં અહિંસાને દેશનિકાલ કરી એટલે સુધી કે મનુષ્ય ભર અને ભાર આ શાફ્દો પણ બુલી ગયા. પણુથી લઈને કીડી વાગે અતિ ક્ષુદ્ર માણી પર્યાત કોઇપણ જીવને કોઇપણ મનુષ્ય કષ્ટ પહોંચાડી શકતો નહોતો. મનુષ્ય જાતિના અવનતિના કારણભૂત હુર્બસનોનો દેશમાંથી અહિંભકાર કર્યો. અનીતિનું નામ માત્ર પણ પ્રણ બુલી ગઇ. રાજ નિરંતર સ્તુરીશરણનો ધર્મોપદેશ સાંલળવા લાગ્યો. હિન પ્રતિહિન જૈન ધર્મમાં શ્રદ્ધા વધવા લાગી. જગત જંના મિથ્યા દેખાવા લાગ્યો. સંસારની વીરસતાનો અનુભવ થવા થવા લાગ્યો. થોડા સમયમાં પોતે જૈનશાસ્કોકત ઉત્કૃષ્ટ ગૃહુર્થ જીવન ગાળવાને માટે બારસત સ્વરૂપ શ્રાવકનો ધર્મ અંગીકાર કર્યો.

અનેક પ્રકારની જૈનધર્મની પ્રભાવના કરવા લાગ્યો. સર્વ સ્થળો જૈનધર્મની જ્યજ્ય ધ્વનિ થવા લાગી; આ સર્વ જેઠ હેમચંદ્રાચાર્ય પોતાના જીવનને સક્ષણ માનવા લાગ્યા. પોતાની પ્રતિજ્ઞાપૂર્ણ થયેલી દેખી પોતાના આત્માને હૃતકૃત્ય માનવા લાગ્યા. મહારાજ કુમારપાળના નિત્ય પાઠ માટે પોતે વિતરાગ સ્તોત્ર લખ્યું છે, તેમાં આચાર્ય મહારાજે કહ્યું છે કે હે વિતરાગ ! જે કળીયુગમાં અદ્ય સમયમાં તમારો લકૃત શ્રેષ્ઠ ક્રીણ પાસ કરી લે છે તે કળીકાળ પણ અમારા માટે તો સહી રહેલો. અમને તે સત્યયુગની શી મતલબ છે કે જેમાં તારા ધર્મ વિના વ્યર્થ સંસારમાં મારે મારે-કરતા હતા. આગળ ચાલતાં કળીકાળમાં વિતરાગના શાસનની એક છત્રતાનું વર્ણન કરતાં કહે છે કે—હે દેવ ! જે શુદ્ધ શ્રદ્ધાથી નિર્મિણ છે અંતઃકરણ નેતું એવા શ્રાદ્ધ તો શ્રોતા છે તેમજ સકળ શાસ્ત્રપારાંગત તત્ત્વ-પારંગત તત્ત્વપરિણિત એવા વક્તા હો તો કળીકાળમાં પણ તમારા શાશનનો એકછત્ર સાંચાન્ય થઈ શકે છે. આ હુકીકતમાં આચાર્ય મહારાજે પોતાના જીવનનો અનુભવ પ્રગટ કરેલો છે. તેઓ કહે છે કે જ્યાં યુગાન્તરવર્તી સકળ શાસ્ત્રના પારગામી (મહારા સમાન) જૈનધર્મના વક્તા ઉપદેશક છે, અને ચૈલુક્ય ચક ચુડામણી મહારાજશ્રી કુમારપાળ દેવ જેવા શ્રોતા શ્રાવક છે, તેવા કળીકાળમાં પણ જૈનશાશનનું એકછત્ર સાંચાન્ય હો તેમાં શું આશ્ર્ય !

आगवान् छेमयं द्रायार्थनुं लुबन धूतांत.

२७५

सूरीश्वरजीनी ज्ञानशक्ति अने अंथ निर्माण—

आगवान् छेमयं द्रायार्थना लुबनने जगतमां शास्त्रित प्रकाशित राखवावाणा अने विधमींओने आश्र्वर्य उत्पन्न कराववावाणा तेओनां अगाध ज्ञानशुद्ध हुता. तेमनी जेवा सकण शास्त्रमां पारंगत अत्यंत शोधवा ज्ञानं पणु कोई मणी शक्षे नहि. आ परिभित ज्ञान शक्तिथी मोहित थर्थने तत्कालीन सर्व धर्मना विद्वानोच्चे कुणीकण सर्वज्ञनी मोटी पद्मी आयार्थने सर्वपणु करी, तेनी सत्यता तेओना अपार अंथरत्न राषि आज सुधी जगतमां मोजुद छे अने ते हेणीने पाञ्चिमात्य विद्वान पणु विस्मित थया छे. कडेवामां आवे छे के—आयार्थ महाराजे पोताना लुबनकाणमां साडाग्रणु करोड १६०३ क्रमाणु अंथ लभ्या छे; परंतु भारत वासीओना हुलीज्यथी घणु अंथो काणनी विषमताथी नष्ट थह गया छे; छतां पणु जेटला अंथ वर्तमान काणमां विद्यमान छे ते थोडी संज्ञामां नथी! विद्यमान् अंथअंग्रेजी पणु विद्वानोने आश्र्वर्य चक्ति करे छे. कोइपणु विषय एवो नथी के—जेनां उपर पोतानी चमत्कारीक लेणीनी चलावी न होय. व्याडरणु, न्याय, काव्य, ड्रेष, अलंकार, छंद, नीति, स्तुति विगोरे सर्व विषय उपर एक अथवा अनेक अंथो लभ्या छे. केटलाक अंथो तो एवा अपूर्व छे के जेनी समानता करवाणा जगतमां भीज अंथो नथी. आयार्थ महाराजना जनावेला अंथोनो समुद्ध एट्लो मोटो छे के तेनो विस्तार करीज्ये तो एक नवो अंथ बनी जाय.

शिष्य श्रेष्ठी अने शरीरान्त—

सूरि अगवाननो शिष्य समुदाय अहुज प्रभावशाणी हुतो, साधु समुदायमां प्रभंध सतक कर्त्ता श्री रामचंद्र, महाकवि श्री आलचंद्र, विद्यासंपन्न श्री गुणचंद्र, विद्याविलासी श्री उद्ययचंद्र एटला मुख्य हुता.

श्रावक समुदायमां महाराजन कुमारपाणहेव, महाभात्य श्रीचुत उद्यन्, राज्य-पितामह श्री आम्रलहु, दंड नायक श्री वाधभहु, राजधरहु, श्री चाहुड, श्री सोलाक इत्याहि अनेक राजवर्गीय तथा लक्ष्मवर्धी अन्नवर्गीय श्रीमंत हुता, पोताना आयुष्यनी समाप्तिनो समय नलुक आवेदो. जाणी भगवाने सकण शिष्यगणुने पोतानी पासे घोलाऊयो, आत्मिक उन्नतिना विषयमां विविध प्रकारना हुतकर वयनोद्धारा अमृत तुड्य उपहेश आप्यो, जे सांलणी महाराजन कुमारपाणनुं हृदय भराई आयुं, सूरि महाराजे तेमतुं शान्तवन करी अनेक भिष्ट वयन कहां, अंत समयमां आयार्थ महाजे निरंजन निराकार सहजनंही परमात्मानुं पवित्र ध्यान करी अहिर वासनानो त्याग कर्यो, विशुद्ध आत्म परिषुतिमां रमणु करता निर्माण समाधि सहित हसमाद्वारे प्राणुत्याग कर्यो, संवत १२२६ मां अग्निल संसारने शोक समुद्रमां दुआडी आ भूमंउणपर कणिकाण सर्वज्ञ भगवान श्री छेमयं द्रायार्थ ३५ लोकोत्तर अंदू अस्त थह गयो.

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

*ઉપસંહાર—સૂર્ય લગવાનના આ ચરિત્ર સારાંશમાં વાચ્યકને એ જણુવામાં આંધું હુશે કે, તેઓ કેવા પ્રભાવશાળી પુરુષ હતા, સમુચ્ચયથ રીતે તેઓ શ્રી એક અદ્વૈત મહાત્મા હતા, એમના ગુણોત્તું વર્ણન કરતાં પ્રેરિકસર પીટરસન લખે છે કે “હે મચાંદ એક મોટા આચાર્ય હતા, હનિયાના કોઈપણ પદાર્થ ઉપર તેમનો તલ માત્ર પણ મોહ નહિ હતો, તે મહા પુરુષ પોતાની આખી લંદળી સંસારનું ભલું કરવામાં વીતાડી હતી, તેમણે કરેલાં સુકૃત્યોના ખદ્દામાં દેશની તમામ પ્રજાએ તેમનો મોટા ઉપગાર માનવો જોઇએ.

અમે તે સાથે એ કહેવા માણીએ છીએ કે તેઓ એક મહાન મહાત્મા હતા, પૂર્ણચોણી હતા, ઉત્કૃષ્ટ જીતેન્દ્રીય હતા, અત્યંત દ્વારું હતા, મહાપરોપકારી હતા, પુર્ણ નિષ્પૃષ્ટી હતા, નિરૂપક્ષપાતી હતા, સત્યના ઉપાસક હતા અને કણીકાળમાં સર્વજ્ઞ હતા. તેમના જીવનથી સંસારમાં બહુ ઉપગાર થયો, જૈનધર્મનો ઉદ્ઘાર થયો અને સત્યનો પ્રચાર થયો. ધન્ય છે હે મહાત્મન! તમારા પવિત્ર જીવનને વંદન છે. તમારા સમ્યક-જ્ઞાન-દર્શન અને ચારિત્રને

આ મહાન પુરુષનું ચરિત્ર સંક્ષિપ્તમાં પૂર્ણ થાય છે. તેમના પરમાલક્ત શ્રી કુમારપાળ મહારાજનું ચરિત્રપણ સંક્ષિપ્તમાં આપવું એ અસ્થાને નથી. તેથી હવે પછી તે આપવાની છિંદ્રા છે.

૦૦૦૭૦૦૦

સંભાષણ-કુરાળિતા.

વિકૃતલદાસ મૂ. શાહ.

(૧૦)

“ દીયન્તે ખલુ ભૂપળાનિ સતતં વાગ્ભૂપળં ભૂપળમ् ॥ ”

મ.-મર્ત્યહરિ.

સંસારમાં મનુષ્યને આનંદ આપનારી કેટલી સામથી છે તેમાં પરસ્પર વાર્તાવાપ, સંભાષણ અથવા વાતચીત પણ એક છે. તે માત્ર આનંદાયકજ નથી, બલ્કે તેનાથી આપણું આપણી બુદ્ધિને અધિકાધિક વિકસિત કરવાનો તથા આપણી સંકીર્ણ હૃદયતા હુર કરવાનો પ્રસંગ મળે છે. આ માનવ જીવન-સંભાષણમાં વિજ્ય પ્રાપ્તિ કરવા માટે અન્ય ગુણોની સાથે સંભાષણ-કુરાળિતાની પણ આવશ્યકતા છે. સંભાષણ કરતી વેળાએ મનુષ્યનો મૂળી હૃદગત જાવ શાહેદીરા અને તેની હિલયાલો તેના ચેરો મારકું અવસ્થ પ્રકાશિત થાય છે. જે વડે અન્ય મનુષ્ય સરલતાપૂર્વક સમજી શકે છે કે-તે મનુષ્ય કેવા આચાર-વિચારને છે. સંભાષણ અથવા પરસ્પર વાતચીત ઝીપી ચાવી હૃદયના ખજાનાને સમાજની સામે પરીક્ષા માટે ઉધારી મૂકે-

* શ્રી કુમારપાળ ચરિત્ર દિંહિ ગંથ આ સભા તરફથી અભિજ્ઞ થયેલ છે તેનો આ નાનવાદ છે.

संभाषण कुराणता.

२७६

छ. एटला भाटे आपणु पूर्वजेचे नीतिने। उपदेश आपती वेणाचे भूर्भु लोकाने अेज आध आप्यो। छ ते “ तमे धुद्धिमान पुढेहोनी समक्ष मैन रहे, कंधपण आले नहि तो तमारी भूर्भुता प्रकट थड जशे। विभूषणं मौनमपण्डितानाम् ॥ तात्पर्य ए छ ते मनुष्य समुचित रीते संभाषणु कुशल होय छे, ते पोतातुं तेमज घीजनुं हित वातवातमां करी शके छे अने हसतां रमतां घीज लोकाने स्थायी उपदेश आपी शके छे।

परंतु ज्यारे आपणु विचारीचे छीचे के आपणु आपणी संभाषण-शक्तिने पुष्ट अने सुवैध बनावपाने। डेटक्सा प्रयत्न कर्या छे, त्यारे आपणुने आपणी भूर्भुता अने कर्त्तव्य पराडमुखता उपर हसवुं आवे छे। उल्लासपूर्वक वातचीत करवी तो हर रही, पणु आपणु कोळ कोळ वर्षत कांधकने खद्दले कांधक आली नांभीचे छीचे अने संभागनार भाषणसनां मन उपर अवृत्त संभागी विपरीत असर थाय छे। जे मनुष्यने सारीरीते समजाई गयुं होय छे के असुक प्रसंगे असुक मनुष्यनी साथे केवा प्रकारनी वातचीत करवी जेहचे, तेनी पासे एक महान अस छे। ते ए अस्त्री सहायताथी स्वार्थ तेमज परार्थ साधीने मात्र अडप परिश्रमथीज समाजप्रिय बनी शके छे।

उपर कडेवामां आव्युं छे तेम परस्पर संभाषण-शिक्षा प्राप्त करवातुं तेमज शिक्षा प्रहान करवानुं एक अत्यंत सुगम साधन छे। एटला भाटे आपणु अवश्य ज्ञाणी लेवुं जेहचे के वातचीत करती वेणाचे आपणु क्या क्या हुर्ग्यांती खयवाने यत्न करवा जेहचे।

पडेला हुर्ग्यांचे वातचीत करती वेणाचे धाणु मनुष्यामां जेवामां आवे छे ते “ हाल हा ” नो छे। एवा मनुष्योने गमे ते कडेवामां आवे तो। पणु तेच्या “ नहि ” शण्ठ जाणुता नसी। तेच्यानी लुल एक जेतर समान छे जेनी अंदर ‘ हाल हा ’ नामनुं धास अनी भेणे उवी नीकज्युं होय छे अने जेमांथी तेच्या वातचीत दरम्यान कांपीकांपीने हर देंक्या करे छे। तेच्यानी पासे तमे असंभावमां असंभाव वातो। कर्या जाचो, परंतु तेच्या तो तेच्यानुं भस्तक हलांवेज जशे।

पडेला हुर्ग्यांनी जेवोज विनाशकारी एक घीजे हुर्ग्यांचे जे पडेला हुर्ग्यां दीक विरुद्ध छे, कोळ कोळ भनुष्योनो स्वभाव दरेक वातनो। प्रतीरोध करवानो होय छे, परंतु ध्यानमां राखवुं जेहचे के आपणु दरेक विषयातुं जेवुं तर्फ संभत वर्णन पुस्तकेमां वाचीचे छीचे, तेवुं कोळ पणु मनुष्यनी साथे वातचीत करवाथी ज्ञाणी शक्तातुं नसी। संभाषणमां मनुष्यने पोताना विचार शिव्रताथी प्रकट करवा पडे छे; तेथी करीने ते कोळ अगत्यनो मुहो लूली जाय ते बनवा जेग छे। एटला भाटे घीज लोकेनी भाषण-त्रुटिचो तीव्र दृष्टिं जेवी जेहचे नहि, डेमके सर्वां गपूर्ण भाषणु करवातुं प्रत्येक मनुष्यने भाटे संभवित होतुं नसी।

સંસારના અધિકાંશ મનુષ્યો ઘણે લાગે જે વિચારે ધરાવતા હોય છે તેની વિરુદ્ધ પોતાના વિચારે ચલાવવાને સતત પ્રયત્ન કરવો તે કીજે હુર્ગુણ છે. આ પ્રકારના મનુષ્યો બહુધા જીવી યાને હડીલા હોય છે. જે વિષય તેઓ કદિપણ સમજ શકતા નથી તેમાં પણ તેઓ સંપૂર્ણ અધિકાર જમાવવાની ઈચ્છા રાખે છે, કોઈ વિષયમાં અધિકાંશ વિચારશીલ મનુષ્યોનું ગમે તે મંતવ્ય હોય તો પણ તેઓની ખીચડી તો જીવીજ પાકતી હોય છે. તેઓ અધિકાંશમાં નહિ બદકે ન્યુનાંશમાં રહેવાનું પસંદ કરે છે. અન્ય વિચારશીલ પુરુષો જેને અવગુણ ગણુત્તા હોય છે તેને તેઓ સહગુણ ગળ્યું છે અને સંસાર જેને સહગુણ માને છે તેને તેઓ હુર્ગુણ માન્યા કરે છે. પરંતુ ખરી હકીકત એ છે કે તે મનુષ્યો જિજ્ઞાંત-રહિત બની જાય છે. તેઓ કોઈ જ્ઞાતની સારા-સારતાનો વિચાર કરવાની તકલીફ કેતા નથી. તેઓ પોતાની વિચિત્ર નિર્ણય-શક્તિને અદ્વિતીય ધાર્યા કરે છે. તેઓ સર્વ કાર્ય પોતાના અધ્યાત્મરણ એકલા રહેવાના ધમંડના આવેશમાંજ કર્યા કરે છે.

એક પ્રકારના એવા પણ મનુષ્યો હોય છે કે જેઓ ખીજને કાંઈ જોલવાજ હેતા નથી. તેઓ એમજ ઈચ્છતા હોય છે કે સધળા મનુષ્યો પોતાની વાતો સાંલાજ્યા કરે અને પોતે જે કાંઈ કહે તે ચુપાચુપ સાંભળીને ચાલ્યા જાય. પરંતુ તેમ કરવાથી સાંલાગનારના સાહસની સમાસિ થઈ જાય છે. જેથી કરીને વાતચીત કરવાનો સધ્ગોા આનંદ ચાલ્યો જાય છે. કોઈ કોઈ મનુષ્યોમાં એક મહાન હુર્ગુણ એહોય છે કે જેઓ હુમેશાં અનુપસ્થિત મનુષ્યોની નિંદા કર્યા કરે છે અને જેમ તેમ આડું-અવગું જોલી નાંખીને અથવા કોઇનો પક્ષ લઈને પોતાના સોખતીઓનું મનરંજન કરવા તથા તેઓને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરવા ચાહે છે. કોઈ મનુષ્યનાં આચરણની રીકા કરવી, તેના સંબંધમાં કોઈ સારી-નાડારી વાતો કરવી અને સમજની દિષ્ટિમાં તેને હુલકો પાડવાનો પ્રયત્ન કરવો એ તેઓનાં સંભાષણનો જ્ઞાનન્ય વિષય થઈ પડ્યો હોય છે. પરંતુ તે મનુષ્યોનો ઉદ્દેશ કદિપણ સિદ્ધ થતો નથી. સમજના સર્વ મનુષ્યોનાં હિલ તેની વિરુદ્ધ હડી જાય છે. એટલા માટે વાતચીત કરતી વેળાએ આપણું ભેંંમાંથી એવો શાંદ કદિપણ કાઢવો ન જોઈએ કે જેથી આપણું પાછળથી પશ્ચાતાપ કરવો પડે. તેમજ એવી તુચ્છ વાતો કદિપણ ન કરવી જોઈએ કે જેથી ખીજના અમૂલ્ય સમયનો હુરૂપયોગ થાય અથવા આપણી કુદ્રતા પ્રકટ થાય.

ઘણા મનુષ્યો વાતચીત કરતી વેળાએ પોતાની વિદ્ધતા પ્રદર્શિત કરવા ઈચ્છે છે અને વાતવાતમાં આત્મ-પ્રશંસા સૂચક વાતો કર્યા કરે છે. એ પણ ઉચિત નથી. વાતચીત કરતી વેળાએ આપણે ભાત્ર ચાર વાત ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે. (૧) સત્યતા (૨) સમય અને સમજની આવશ્યકતા (૩) ભાષાની સરલતા અને સુંદરતા (૪) શિષ્ટ આનંદ-વર્ધક ભાષણ શૈલીનો પ્રયોગ. જે મનુષ્ય હુમેશાં ઉપરોક્ત ચાર વાત ધ્યાનમાં રાખીને વાતચીત કરે છે તેની વાતોથી ખીજ લોકો ઉપર જારો પ્રલાભ

સંભાપણ કુરાળતા.

૨૭૮

પણ છ. જીહું પોલવાથી આપણે ધીજાને તુકશાન તો કરી શકીએ છીએ, પરંતુ તેનાથી આપણે આપણું પોતાનું ભારે તુકશાન એ કરી બેસીએ છીએ કે આપણે જે મનુષ્યની પાસે જઈએ છીએ તેજ આપણને વૃણાયુક્ત દૃષ્ટિ નિહાળે છે. પરિણામ એ આવે છે કે કેદીપણું મનુષ્ય આપણાં હું ખનો સાથી નથી થતો, એટલું જ નહિ પણ આપણાં હું ખથી ધીજાને સુખ થાય છે. એટલા માટે સ્વાર્થ દૃષ્ટિ તો આપણું અવશ્યમેવ સત્ય બોલવાની ટેવ પાડવી જોઈએ.

સમય અને સમાજની આવશ્યકતાએની પ્રતિકૂળ કહિ પણ કાંઈ ન બોલવું જોઈએ. પ્રચલિત વિષય ઉપર કંઈક બોલવું અથવા તેનું મનોચોગપૂર્વક અવશ્ય કરવું તેજ શ્રેયસ્કર છે. જ્યારે કોઈ અમુક વિષય ઉપર વાતચીત ચાલતી હોય ત્યારે તે સમાસ થયા વગર કોઈ નવો વિષય જરૂરદસ્તીથી શરૂ ન કરવો જોઈએ. તેવીજ રીતે ભાષા સરલ રાખવાને બદલે ઉત્તરોત્તર અલંકાર પૂર્ણ બનાવવાની ચેષ્ટા કરવામાં આવે છે, તો તે ભાવોની રસિકતા ચાલી જાય છે અને વાક્યોમાં ડેવગ ચળકાટ સિવાય ધીજું કાંઈ નેવામાં આવતું નથી. આનંદવર્ધક ભાષણ શૈલીને પ્રયોગ કરવાની પણ આત્માંત આવશ્યકતા છે, એવા પ્રકારની વાતો કહિ પણ ન કરવી જોઈએ કે જેથી આપણી તુચ્છતા ગણ્યાય અને જેથી ધીજાના દીવમાં હું ખું ઉત્પજ્ઞ થાય. ઘણે ભાગે નેવામાં આવે છે કે ડેટલાક મનુષ્યો હમેશાં રાણો, હું ખો અને સંસારની અસારતા નીજ વાતો કર્યો કરે છે અથવા પોતાના વૃથા વાગાડમખરના મદમાં ધીજાની નિંદા કરી બેસે છે. પરંતુ સાચું કહીએ તો કોઈ પણ મનુષ્યના કલાક એ કલાકના આરામના સમયને શોકજનક વાતોથી ભલિન કરી મૂકુવાનો આપણને કર્યો પણ અધિકાર નથી, તેથી કરીને જીહુવાની લગામ હમેશાં આપણા હાથમાં રાખવી જોઈએ, જેથી તે જુંગલી જનવરની પેઠે કહિ લડકી ન ઉઠે, લગામ ટીવી મૂકુવાથી તેને વશ કરવાનું કાર્ય લગભગ અસંભવિત થઈ પડે છે.

ઉપર કહેવામાં આવતું તેમ સંભાપણ કાર્યમાં સૌથી મેટો અવગુણું પરનિંદા કરવાનો છે. પરનિનંદક મનુષ્યોની દ્રશ્ય એવા પાગલ મનુષ્યની જેવી હોય છે કે જેને હાથમાં એક તરવાર આપવામાં આવી હોય છે અને એ કોઈ પણ મનુષ્યને મારતાં અચાકાતો નથી. નિંદા કરવાર પ્રત્યેક મનુષ્યમાં રહેજ પણ નૈતિક સાહસ રહેતું નથી. તે પ્રત્યક્ષમાં કંઈ પણ કહેવાની હિંમત કરતો નથી. તે કાયર શર્વાનું સમાન બની જાય છે. તે ઉપરાંત તેને ધીજાની નિંદા કરવાથી એ પણ એક તુકશાન થાય છે કે જેની નિંદા કરવામાં આવે છે તે તેને હુદમન બની જાય છે. એ મનુષ્ય એમ સમજે છે કે આપણે ધીજાની નિંદા કર્યો કરીએ છીએ તે વાત તેના કાને પહોંચીની નથી તે મૂર્ખ છે. તેમ બનવું અસંભવિત છે. ધીજાની આપણે હુલરો પ્રશંસા કરીએ, પરંતુ તે વાત તેના કાને કહાચ નહીં પહોંચે; પરંતુ જ્યારે આપણે કોઈની નિંદા કરીએ છીએ ત્યારે સમરણમાં રાણો કે તે વાત તેને હુવામારદ્વાત પહોંચી જાય

છે. એ રીતે જે મનુષ્યોની નિંદા કરવામાં આવે છે તે સર્વ હુશમન બની થાય છે, અને છેવટે નિંદા કરનારની દશા અત્યંત ખુરી થાય છે. એટલા માટે પર-આવગુણું અન્વેષણું કરવામાં તેમજ ધીજાને કટુ અથવા કઠોર શખદો કહેવામાં મૈન ધારણું રક્ખુંજ હિતાવહ છે. બની શકે ત્યાં સુધી મણેં કરતાં આંખોથી વધારે કામ કરવું જોઈએ.

સમયાનુકૂળ વાતો કરવી તેમજ સંભાષણ ચાતુરી હોવી તે પણ પરમાવશ્યક છે. જે કાર્ય અધિક દ્રવ્યથી વા શક્તિ-પ્રયોગથી નથી થઈ શકતું તે સમયાનુકૂળ વાતો કરવાથી સહજમાં થઈ શકે છે. વાચકોને સુવિહિત હોવું જોઈએ કે ધીરજદ પોતાની સભાચાતુરીને લઈને ડેવાં ડેવાં કષ સાંદ્ય કાર્યો ક્ષણુભરમાં કરી શકતો હતો.

છેવટે વાચક વર્ગને શ્રેયસ્કર થઈ પણ તેવા સંભાષણ કરતી વાગતે પાદન કરવા ચોભય કેટલાક નિયમો નીચે આપવામાં આવે છે.

જેવી રીતે સારાં પુસ્તકોની પસંદગી કેવળ આપણું લાભ માટે કરવામાં આવે છે, તેવી રીતે એવા સોભતી અને સમાજ પણ પસંદ કરવા કે જેનાથી આપણું કાંઈ લાભ થાય. સૌથી સારું પુસ્તક અને સારે મિત્ર એજ છે કે જેનાથી આપણું કોઈ પણ પ્રકારનો લાભથાય અથવા આનંદની વૃદ્ધિ થાય. જે આપણો તે સોભતીઓથી કાંઈ પણ જાતનો લાભ થઈ શકતો નથી તો આપણે તેઓના આનંદ અને લાભની વૃદ્ધિ કરવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જે તે સોભતીઓથી આપણું જરાપણું લાભ થઈ શકતો નથી અને આપણે પોતે તેઓને કાંઈપણ લાભ કરી શકતા નથી તો આપણે તેઓની સોભત તળું હેવી જોઈએ.

આપણું સોભતીઓના સ્વભાવનું પુરેપુરું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ. જે તેઓ આપણુથી મોટા હોય તો તેઓને આપણે કાંઈ પૂછવું જોઈએ અને તેઓ જે કાંઈ કહે તે લક્ષપૂર્વક સાંભળવું જોઈએ. જે તેઓ નહાના હોય તો આપણે તેઓને લાભ કરતો નીવડવું જોઈએ.

જ્યારે પરવરની વાતચીત નીરસ થઈ જાય ત્યારે આપણે કોઈ એવો વિષય શરૂ કરવો કે જેના ઉપર સૌ કોઈ કાંઈને કાંઈ જોલી શકે અને જેનાથી સર્વ મનુષ્યોના આનંદમાં વધારો થાય. પરંતુ જ્યાં સુધી આપણે નવો વિષય આરંભ્યા પહેલાં નવા વિષયનું કાંઈ પણ જ્ઞાન (પ્રાપ્ત કર્યું) ન હોય ત્યાંસુધી એમ કરવાને આપણે અધિકારી નથી.

જ્યારે કોઈ નવીન, મહત્વપૂર્ણ અથવા શિક્ષાપ્રદ વાત કહેવામાં આવે ત્યારે તેની નોંધ આપણી નોટખુકમાં કરી લેવી. તેમાંથી ઉપયોગી ભાષત ધ્યાનમાં રાખવી અને ધીજી જરૂરી વાતો ફેંકી હેવી.

કોઈ પણ સમાજમાં અથવા સોભતીઓની પાસે આવતાં જતાં આપો સમય આપણું મૈનત્રત ધારણું કરવાની જરૂર નથી. ધીજાને ખુશી કરવાને અને ઉપદેશ

संभाषण कुशणिता.

२८९

आपवाने आपणे अवश्य प्रयत्नशील रहेवुं ज्ञेहचे. धब्बा संभव हे के तेना अह-
लाभां आपणुने पण्य आनंदवर्धक अथवा शिक्षाप्रद सामग्री अवश्य मणी ज्ञेह.
ज्यारे कोई कांઈ योतुं होय छे, त्यारे आवश्यकतानुसार आपणे मैन रहीचे ते
ठीक छे, परंतु ज्यारे सधणा भाष्यसो चुप बनी ज्य त्यारे आपणे सर्वनी शून्य-
तानो शंग जड़र करवो ज्ञेहचे.

कोईपण्य भाष्यतनो निष्ठ्य उतावगाथी न करवो. पहेलां तेवा बन्ने पक्षनी
द्वीपतुं मनन करी देवुं. कोईपण्य भाष्यत वारंवार न कहेवी.

ऐक वात हुमेशने माटे याह राखवी के आपणे यीजनां त्रुटीचे अने होये
के दृष्टिथी ज्ञेहचे छीचे, ते दृष्टिथी तेचे। पण्य नथी जेता. तेथी करीने समाजनी
संमुख कोईपण्य मनुष्यना होये। उपर स्वतंत्रतापूर्व आक्षेप, कठाक्ष अथवा टीका
करवानो आपणुने देश पण्य अधिकार नथी.

जे अंहुकारपूर्ण, आत्मप्रशंसक अथवा शोअसद्वी मनुष्योनी साथे काम पडे
तो। तेचोने आपणे समजावी शक्तीचे तो ठीक, नहि तो पण्य चुप रहेवुं तेज योग्य
छे. जे तेथी पण्य कांઈ असर न थाय तो तेमनाथी हूर थवामांज हित रहेवुं छे.

वातचीत करती वेणाचे आपणी युद्धिभत्ता हेखाउवानो। वर्द्ध प्रयत्न न
करवो. आपणी युद्धिभत्ता आपणी वातचीत उपरथीज यीजना भाष्यवाभां
आवी शक्ती, जे आपणे हुमेशां आपणी युद्धिभत्ता प्रदर्शित करवा यत्न करशुं
तो आपणी युद्धिलीनता अधिकाधिक प्रगट थर्ड ज्वानो संपूर्ण संभव हे.

कोईपण्य मनुष्यनी हुवात आपणुने अपमान जनक अष्ट्राय तो। पण्य अमुक
वर्खत सुधी चुप रहेवानोज प्रयत्न करवो. ऐवुं पण्य अने के वात आपणा स्व-
भावने लहजे आपणुने खराब लागती होय, परंतु यीज अधाने सारी लागती
होय. अने वात खराबज होय तोपण्य अमुक वर्खत सुधी चुप रहेवाथी आपणुने
कडि परतावुं पडतुं नथी, अडके आपणे घैर्यनो एक नवो पाठ शीर्षीचे छीचे.

• आपणे योते स्वतंत्रता पूर्वक तथा सरलता पूर्वक वातचीत करवी अने
यीजने पण्य तेमज करवा हेवी. अमूल्य शिक्षा प्राप्त करवातुं आ करतां वधारे
सारङ्ग साधन संसारमां एक पण्य नथी.

वातचीत करवानो सौथी वधारे महत्वपूर्ण नियम ए छे के हुमेशां सत्य यो-
जवानोज प्रयत्न करवो. अने जे कांઈ योतुं ते संपूर्ण शांति तेमज नम्रता पूर्व-
कज योतवानो। निश्चयात्मक संकल्प करवो. अहुता-नम्रता युक्त वाष्पीमां ज्ञाह-अ-
ज्ञान शक्ति रहेली छे ए सूत्रमां संहेहवगर श्रद्धावान बनवाथी संभाषण कुशणिता
सरलताथी प्राप्त थर्ड शक्ते छे.

छेवे प्रिय वाचक वर्गने दुःखामां एटलुंज कडेवानी धृच्छा उद्भवे छे के सं-

બા. ધણુ-શક્તિ એક નૈસર્જિક અમૃત્યુ બદ્ધીસ છે. જેનો સહુપચેંગ અથવા હુરપચેંગ કરવાને આપણે પોતેજ અધિકારી છીએ. ઉક્ત શક્તિનો સહુપચેંગ કરવાથી આપણાં જીવનની આંશિક સાર્થકતા થઈ શકે છે, અને પરોપકાર પણ યથાશક્તિ થઈ શકે છે. એટલા માટે આપણે હમેશાં એ શક્તિને સ્વર્થ તથા માર્ગિત અવસ્થામાં રાખવા યત્નરીલ રહેવું જોઈએ. ચાલુ

→૩૦૦૦૭૦૦૦૮→

સાચા સુખના અર્થી જનોએ કલેશ-કુસંપ દ્વારી, શુદ્ધ-નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ પ્રગટાવવાની અને નિર્દેષ જીવન ગાળવાની જરૂર.

(લેઠ મુનિરાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી ભડ્ઝારાજ.)

૧ અજ્ઞાન અને મોહવશ સ્વાર્થ અંધ બનેલા આપણામાં કલેશ-કુસંપે કાળો કેર વર્તાવો છે.

૨ અથેમ જ્યારે તત્ત્વજ્ઞાન-શક્તા અને સહાયરણુમાં દ્રઢ અભ્યાસથી આપણામાં સુસંપ સારી રીતે જળવાતો હતો, ત્યારે આપણી સસાજ સહુ વાતે સુખી ને આબાદ હતી. તેમાં જ્યારી કલેશ-કુસંપ પેડો ત્યારથીજ આપણી અવનતિ-ગાયમાલીની શરૂઆત થઈ અને તેનું આટલું બધું માહું પરિણામ આજે આપણે સહુ સાક્ષાતું અનુભવીએ છીએ.

૩ એ માટાં પરિણામનો અંત લાવવા સહુ કોઈ સજજન કાંઈ જેણોએ બારે પ્રયત્ન કરવો ધટે. હવે વાતો માત્ર કરવાનો વખત નથી. ખરાફીલથી સહુ કોઈએ માર્ગ લાગ્યી જવાની જરૂર છે.

૪ સ્વાર્થ-અંધતા તથું સ્વાર્થ ત્યાગી બનવાની જરૂર છે. જેમે તે રીતે કલેશ-કુસંપને હુર હેંકી દઈ, આપણામાં સુસંપનાં બીજો વવાય અને પૂરી કાળજીથી તેનું સારી રીતે રક્ષણું કરાય તો તેમાંથી સુખ-સંપત્તિનું મીઠાં-મધુરાં કુળ-પરિણામ મેળવી શકવાની આશા રખાય.

૫ પવિત્ર લૈનશાસનની રક્ષા તેમજ આપણી પતિત સમાજની ઉત્તરિની આતર સહુ શાસન પ્રેમી લાઇ જેણોએ સમય ઓળખીને, સ્વપર હૃતની રક્ષાને વૃદ્ધિ થાય તેવા દરેક સહુપાય આહરવા ઉજમાળ થવું જ જોઈએ. ઉપેક્ષા કરવાથી તો અધિકાધિક હાનિ ને બિગાડો થવા પામશેજ.

૬ અહિંસા, સંયમ અને તપ્ય લક્ષ્ય પવિત્ર ધર્મની ઠીક પિણાણ થઈજ હોય, તેમાં સુશક્તા-વિશ્વાસ આવેલ હોય અને તેનો રસાસ્વાદ-સ્વાતુભવ કરવા ઈચ્છા જાગીર હોય તો હવે હુણ્ય પ્રમાદાચરણ તલ્લદઈ, શાસન પ્રેમી જનોએ સુવેળા જન્મત થવું જોઈએ અને સ્વાત્મ-ઉત્તરિ સાચે આપી સમાજની ઉત્તરિ થવા પામે એવી

જ્યંતી ઉજવવાનો હેતુ—ઉદ્દેશ.

૨૮૩

ડૃઢી ચોજના સ્વભુદ્વિભગથી ધરી કાઢીને ઈષ ક્રણસિદ્ધિ માટે સત્ત્વર સહૃદ્દી પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

૭ આજસુધી પેટ ભરીભરીને વાતો કર્યા કરી, તેથી શી કાર્ય સિદ્ધ થઈ ? હવે નકામો સમય નહીં ગાળતાં, આપણામાં જડધાલીને પેસીગયેલ એક એક દોષ દૂર થાય તેવો સાથા પ્રયત્ન કુશળતાથી સહૃદ્દી કરવાની જરૂર છે.

૮ નીરાશ બની નહીં જતાં, દોષ દ્રષ્ટિ રાળીને સહૃદ્દી ખર્દું સુખ સાધવા, ગુણ દ્રષ્ટિ આહદી યથાશક્તિ ને યથાઅવકાશ કામ લેતા શીખવું જોઈએ. હજુ બાળ હૃથ છે લ્યાંસુધીમાં ચેનીને ચલાય, નિઃસ્વાર્થ પ્રેમથી સહૃદું હિત ઈચ્છાય અને કરાય એવું નિર્દેખ લુલન ગાળતાં શીખવું જોઈએ. શાસન પ્રેમી જૈનોને એવી સહૃદ્દી જાગો ધરીશમ.

૦૦૦૦૦૦

જ્યંતી ઉજવવાનો હેતુ—ઉદ્દેશ.

શ્રીમાન् તીર્થકર, ગણુધર કે આચાર્યાદિકે મહા પુરુષોની જ્યંતી ઉજવવાનો પવિત્ર હેતુ—ઉદ્દેશ એજ હોઠ શકે કે એ ઉજવણ પ્રસંગે તે તે પવિત્ર-પરમ પવિત્ર આત્માઓના પવિત્ર આચાર-વિચારાનું સાહર સમરણ કરીને—અનુમોદન કરીને આપણામાં વ્યાપી રહેલી જડતા—મંહત્વને દૂર કરી તેમના પનોતા પગલે ચાલવા યથાશક્તિ આપણે ઉજમાળ બનીએ. આ વાતને ટીક લક્ષ્યમાં રાખીને જો ભાગ્યાત્મા એ મહા પુરુષોની જ્યંતી ઉજવવામાં, વખતનો વીર્ય-શક્તિનો તથા ધરનો વ્યય કરે તો તેથી કંઈને કંઈ લાલ મેળવવા તેએ ભાગ્યશાળી નીવટે ખરા. તે વગરનું તો લગભગ બધું નકામું જય છે. જ્યંતી જેવા હરેક શુલ્પ પ્રસંગની અસર આપણી જત ઉપર નંટલી સંચોટ થાય તેટલી તેની સહૃદ્દી લેખવા કશો બાધ જાણુતો નથી. ણાકીનો બધો લગભગ તમારો. જ્યાંસુધી આપણામાં જડ ધાલી રહેલી પાર વગરની ભૂલો સુધારી લેવા કશો પ્રયત્ન ન કરીએ લ્યાંસુધી આ બધું ઝારસ કાં ન જેવું લેખાય ?

જેથી આપણી જતની, પ્રજાની, સમાજની અને દેશની અવનીતિ-ખરાણી થવા પામે છે, એવી હરેક હરેક બહીને શોધી શોધીને દૂર કરવા સહૃદ્દી શાણું ભાર્યાફણોએ હવે તોં કેડ કસવી જોઈએ. જ્યાં સુધી આપણે પગપર કૂડાડો લહીને આપણામાંની બદ્ધીએ કાઢશું નહીં ત્યાં સુધી આપણું ઘોલયું કારણ્યું બકવાદ રૂપ લેખવાનું ને નકામું જવાનું. વીરપુરુષોની જ્યંતી ઉજવી, તેમના ગુણુનુંબાદ કરી—સહૃદ્દીની સાચા હીની પણ સા કરી, આપણી ભક્તીન વાસનાઓને આપણે ઘોઠ કાઢવી જોઈએ. જે તમોને તેમના ખરા રૂપમાં આપણે એળાણી શક્યા જ હોઈએ તો તેમના

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જેવી વીરતા-નિર્ભયતાને નિઃસ્વાર્થ ભાવે હ્યા, દાનને દમ (તપ-સંયમ-જિતેન્દ્રિયલા) આહરવા-પ્રગટ કરવા આપણે શા માટે ઉજમાળ ન થવું જોઈએ ? ડિસમ પુરુષોના ગુણ્યાનુવાદથી આપણામાં ઉત્તમતા આવેજ બેનું કુથન સાચું જ માનતા હોઈએ તો તે આત્મલક્ષ્યથી આત્માને અર્થેજ-લોકરંજનાર્થેજ ન હેઠું જોઈએ, ધાતુ ઉપર વળેલો કાટ યત્નથી હૂર થતાં જેમ તે ઉજવળા થાય છે તેમ અનાદિ દોષ સંગથી થયેલી કર્મ-ઉપાધિ સહૃદયમથી હૂર થતાં આપણે આત્મા પણ ઉજવળા થશેજ. સમયગદર્શન રાન ચારિત્રનું યથાવિધ આરાધન જેવો કોઈ સહૃદયમ નથીજ. સહુને એવી શુદ્ધ વિમળમતિ જણો !

૩૦ સુનિરાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

—૦૦૦૫૦૦૦—

શ્રીમહૂ આ.૦ મ.૦ જ્યંતી પ્રસંગે કરેલ ભાષણુનો સાર.

(પાઠણ ૧૯૭૮ જોઠ શુ. C)

સદગુણાનુરાગી મુનિ કર્પૂરવિજયજી.

“ પવિત્ર કરી જે રે અહા તુઝ ગુણ્ય, શિર વહિએ તુઝ આણુ;

મનથી કહિયે રે ગ્રલુ ન વિસારિયે, લહીએ પરમ કલ્યાણુ. શ્રી સીમંધર ”

શુદ્ધ દેવ શુરુની સેવાકંતિ કરી તેની સંક્રાંતા ધૂમછનારા લાઇ જ્હેનોએ શ્રીમહ ઉપાધ્યાયજી મહારાજના ઉપરના ષોલ ખરાખર વિચારી તેનો યથાશક્તિ આહર પ્રમાદ રહિત કરવો જોઈએ. દેવને અને શુરુને સરખા ઉપગારી લેખી તેમની સેવા આરાધના કરવી જોઈએ. શુદ્ધ દેવશુરુના ખરા-સહભૂત ગુણ્યાની સ્તવના-સ્તુતિ કરવાથી આપણી લુલ પવિત્ર થાય છે. અર્થાત્ લુલને પવિત્ર કરવા શુદ્ધ દેવશુરુના ખરા ગુણ્ય ગાવા અને તેમની નિઃસ્વાર્થ ભરી એકાન્ત હિતકારી આજાને શિરસાવંધ કરવી-મસ્તકે ધારવી-તન મન વચ્ચનથી તેતું પાલન કરવા યથાશક્તિ પ્રથત્ન સેવવો. અને તેમનો અમાપ ઉપગાર લગારે ભૂડીએ-વિસારીએ નહીં તો જરૂર આપણું હિત એમ સહેજે સાધી શકીએ, બાકી તો તેમની એકાન્ત હિતકારી પવિત્ર આજાની અવગણ્યના કરી ગમે તેટલો ભાદ્ય પૂજા-ભક્તિનો આડંબર કરીએ તે નિષ્ઠળ કહેલો જાણી તેમની આજાને અનુસરવા અધિકાધિક લક્ષ રાખવું જોઈએ. પાત્રતા વગર ખરી વસ્તુની પ્રાપ્તિ થઈ શકે નહીં તેથી ધર્મરત્ન પ્રાપ્તિ યોગ્ય પાત્રતા મેળવવા પ્રથમ-પ્રથત્ન સેવવો જોઈએ. મન વચ્ચન કાયા કહે કે વિચાર વાણીને આચારમાં વિરોધ ન આવે તેવો સરલપણે આહર કરવો જોઈએ. જો આપણા વિચાર વાણીને આચારમાં રૂઢી એકતા આવે ને વિરોધ રણે તો તેથી સ્વપરને ભારે લાભ થવા પામે. સહુને આત્મ સમાન

वर्तमान सभाचार.

२८५

લેખી આપણા તુચ્છ સ્વાર્થની આતર હુઃઅ—પ્રતિકૂળતા કોઈને ઉપજે એવું આચ-
રણ નજ કરવું સત્યાબહી બનવું—આણુંના કંઠે પણ સત્ય માર્ગથી ચલિત નજ
થવું, પ્રમાણિક બનવું—પ્રાણુંને પણ અન્યાય—અનીતિથી દૂરજ રહેવું. સુશીળ
રહેવું—શીલ (અધ્યાર્થ) ને પ્રાણુથી અધિક કિમતિ લેખવું; સંતોષી જીવન ગાળવું,
માયા ભમતાને વિષય તૃષ્ણાદિકને તળુ, આત્મા ઉભ્રત (ઉચ્ચ ગામી) થાય
તેવી સાહાઈ આદરવી, ભમ્મણું શેડ કેમ નિંદા પાત્ર થયો? અને પૂણ્યિયો શ્રાવક
પ્રશંસા પાત્ર થયો? અંધડ પરિવ્રાજક દ્વારા સુલસા શ્રાવક પ્રત્યે મહાવીર પ્રલુચે
'ધર્મલાલ' કેમ પાઠયો તેનું ઉદ્ઘાટન રહેલું રહે છે અને નાંની કથનીમાં
કાળજીપ કરવા કરતાં બની શકે તેટલી રહેણી—કહેણી આત્મ લક્ષ્યી કરવા ચુકવું
હતિશમ.

—→૪૩(૪)૪←—

વર्तमान સभाचार.

હેલવાડા જતાં જૈન યાત્રાળુંઓ આખુ કેંપમાંથી જવાની પરવાનગી.

કેનેના આચીન તિર્થ શ્રી હેલવાડાના નૈનમંદિરને યાત્રાએ જતાં નૈન યાત્રાળુંઓને
છેલાં ડેટલાંક વરસે થયાં આખુ કેંપના—સરીયામ રસ્તાને બદલે વાંકાચુકાં પગરસ્તાથી હેલવાડા
જવું પડતું હતું. આથી યાત્રાળુંઓને વણી હાઉમારી લોગવની પડતી હતી. આ સંબંધી વાટા-
વાટ કરવાને રજુપુતાનાના નાંઠ એજાં ટ ટુ ધી ગર્વનર જનરલ પાસે નૈનકામની જુદી જુદી
સંસ્થાઓના પ્રતિનિધિઓનું બનેલું એક નૈન ડેપ્યુટેશન તા. ૧૨-૪-૨૨ના રોજ જવું હતું.
તે ડેપ્યુટેશનની સુવાક્ષત પછી તા. ૪-૫-૨૨ના રોજ માઉન્ટ આખુના ડીસ્ક્રીપ્ટ માઇસ્ટ્રેટ તર-
ફથી નીચે મુજબ એક નોટીસ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે. આ નોટીસની રૂપે હેલવાડા જતાં
યાત્રાળુંઓ આખુરોડ સ્ટેશને ડાકટર પાસેથી પીગારંગનો પાસ લઈને કેંપને રસ્તે હેલવાડા જઈ
શકશે. કેંપો આ પાસ લઈને કેંપમાંથી પસાર થાય તેમને કોઈ રીતે ડાકટરી તપાસ આપવાની
જરૂર નથી.

માઝરસ્ટ્રેટ તરફથી અહાર પાઉવામાં આવેલી નોટીસ નીચે મુજબ છે.

નોટીસ.

આ જાહેરખરથી હેલવાડા જનારા સર્વે યાત્રાળુંઓને ખખર આપવામાં આવે છે કે હેલ-
વાડા જવા માટે આખુરોડમાં ડાકટરી તપાસ ચોકી આગળ તેઓનો મરજુ મુજબ એ પાસ-
માંથી ગમે તે પાસ તેઓને આપવામાં આવશે. એક પાસ જુસા રંગનો, દુંડાધ ચોકી પાસે
થઈ યાત્રાળુંઓને રસ્તે બારોબાર હેલવાડા જવાની ધર્મભાવાળાઓને આપવામાં આવશે, અને
બીજે પાસ પીળા રંગનો માઉન્ટ આખુમાં થઈ જવાની નેઓની ધર્મા હશે તેમને આપ-
વામાં આવશે. પરંતુ પીળો પાસ લેનારાઓએ ધ્યાનમાં રાખવું જે તેઓ માઉન્ટ આખુની
દહમાં રહેશે નો જર્યા મુખી તેઓ સરહદમાં રહે ત્યાં ભર્યી તેમને દરગેજ નથી દિવસ મુખી

२८५

श्री आत्मानंद प्रकाश.

ओडम्स डोस्पीट्वमां डाक्टरी तपास मारे ज्युं पउशे. पेताने भरये श्री आपवाथी द्वेर पथ्य सहर तपास करवानो अद्विष्टत थध शक्ति लुश रंगतो पास लेनारने भाउन्ट आजुमां ज्या देवामां आवशे नहि.

भाउन्ट आजु { (सही अंगेजुमां) श. बी. वोर्डर, भेज्हर.
ता. ४ मे १९२२ } ग्रिस्ट्रीकट मेइस्ट्रैट, भाउन्ट आजु.

आ तथा श्रीज आवतो संबधी आजुना सत्तावाणाओ साथे पत्रव्यवहार चाहुं छे अने तेनो श्रीज भुवासो थवाथी लैन डामनी ज्युं मां प्रसिद्ध करवामां आवशे.

ली.

भगनसाल अ.म. स्पाल.

ओन० सेंक्टरी.

४। लैन ग्रेंडा. आव. ध-डीआ.—मुंप्र.

—◆◆◆◆◆—

श्री लैन आत्मानंद सलाला, भावनगरनो २६ भो वार्षिक भेलोत्सव तथा श्रीभानु विजयानंहसुरी आत्मारामजु महाराजनी ज्यांती.

यालता भास केठ शुद्धी ७ ना रोज भावनगरमां आ सलाली वर्षगांड निभित्त अने केठ शुद्धी आडमना रोज श्री सिद्धायणजु उपर स्वर्गीरथ महात्मा श्रीमद् विजयानंहसुरि (आत्मारामजु महाराज) ती स्वर्गवास तिथि निभिते नीचे मुज्ज्य भेलोत्सवे करवामां आव्या हुता.

१ श्री लैन आत्मानंद सलाले रथापन थया छवीश वर्ष शुरा थध सत्तावीशमुं वर्ष शेर थवाथी आ मासनी शुद्धी ७ ना रोज सलाली वर्षगांड हेवाथी आ उत्तम प्रसंगने भाटे प्रथम आभंव्यु पत्रीकाओ उपाली बहार गामना भेज्हरोने भेलोत्सवमां आवी हुती.

केठ शुद्धी ७ ना रोज दरवर्षि मुज्ज्य वार्षिक भेलोत्सव सलाला मदानने ध्वजपताङा तोरछेथी शाखागारी तेमां प्रथम स्वर्गवासी पूज्यपाद गुड्राजश्रीनी छभी पधरावी मुनिराज श्री आत्मारामजु महाराज हुत सतरखेही पूजा लखाववामां आवी हुती, जे वर्खते भेज्हरो उपरांत अन्य गुह्यत्वाए पथ्य सारी भास्यामां डाक्टरी आवी हुती. अने स्वामीवात्सव पथ्य वेरा छवीशंगलाहु ज्वेरचंद तरक्ष्ये करवामां आवेल हुतुं. त्यारथाह केठ शुद्धी ७ ना रोज सांजनी ट्रेनमां आ सलाला सलासद्वे श्री सिद्धायणजु गया हुता.

२ केठ शुद्धी ८ ना रोज सवारना श्री सिद्धायणजु गुड्राज उपर भोटी इक्कमां ज्यां स्वर्गवासी उक्त महात्मानो मूर्ति रथापन करवामां आवेली छे, त्यां गिरिराज उपर श्री आहिंश्चर लगवाल, श्री पुंडरिक्कु महाराज, श्री शांतिनाथजु महाराज, पाहुडा अने श्री आत्मारामजु महाराजनी मूर्तिने सुंदर आंगी रथवामां आवी हुती. अने यात्रा, पूजा, भावना विग्रहे उत्तम क्षयों करवामां आव्या हुता. तेमज श्री नवाषुं प्रकारी पूजा (मुनिराज श्री वत्तलनिज्यजु महाराज हुत) लखाववामां आवी हुती अने स्वामीवात्सव पथ्य करवामां आव्युं हुतुं. अे रीते गुड्राजनी ज्यांती उक्तवामां आवी हुती. आ केठ शुद्धी ८ ना ज्यांतीनो सधयो अर्थ

वर्तमान समाचार.

२८७

आ सखाना श्री जगनगर नीवासो मानवंता वाई ग्रेमर शोड मोतीचंदलाई हेमराज अवे-
रीना पुत्र छोटालालाई ए क्षुक्षत मुजभ उदारताथी आप्यो होतो. आवनगरमां थेवेल सखानी
आ वर्षगांड वर्षते गुरुबक्षिताना कार्यमां अन भीराजमान प्रवर्तीक्षु भहुराज श्री कांति-
विजयक्षु भहुराज वर्षे गुनि महाराजेये पण लाग लध गुरुबक्षिता करी हती.

—→★(५)★—

श्री लुधीयाना-पंजाबमां प्रातःस्मरणीय श्री विजयानंहसूरीश्वर- गुनी उज्जवामां आवेदी ज्यंती.

जेठ शुद्ध ८ ना रोज पूज्यपाद श्री आत्मारामक्षु महाराजनी स्वर्गवास तीथी निभिरा
मुनिराज श्री वक्तव्यविजयक्षु महाराजना अध्यक्षपण्या तीये ज्यंती उज्जवामां आवी हती,
सपारना आ कार्य भाटे ऐ हजार भाइ घडेनोनो समुदाय एडो थेयो होतो, अने गुणु आम
बक्षित करवामां आवी हती, गुरुमहाराजना लक्ष्मि—श्रावकेये ज्यंतीनी यादगीरी तरीके
चरणीवाणां अपवित्र वस्त्र अने रेशभी वस्त्र लभाउ डाई प्रसंगमां वांपरवा नहीं एवी प्रतिग्रा
करी हती. जेथा हजारेनो अर्यनो अचाव थवानो संज्ञ छे. ए रीते गुरुबक्षिता करी ज्यंती
उज्जवामां आवी हती.

पाटणुमां श्री विजयानंह सूरीकर भहुराजनी उज्जवायेली ज्यंती.

संवत् १९७८ना जेठ सुदी ८ ना हिस्से पाटणुमां श्री अष्टपद्गुनी धर्म थापाना विशागे
होलमां श्री विजयानंह सूरीश्वरक्षु उद्दी आत्मारामक्षु महाराजनी ज्यंती मुनि भहुराज श्री
हंसविजयक्षुनी अध्यक्षतामां उज्जवाई हती. ते प्रसंगे नैन कन्याशाणानी थाणाओये भगवान-
चरणु कर्तुं हतुं तथा पन्यासल संपत्तिविजयक्षु अने मुनि श्री कुसुमविजयक्षुये सारां सारां
कार्य अने गायतेनां गुरुस्तुति करी हती. त्यारब्याद थाणु गुणलालक्ष्मि आहि श्रावक आविका-
ओये श्री महाराजक्षुनी आमेहुअ मोठी छानी वाक्षेपयी पूजा करी हती.

तदनंतर मुनिराज श्री सर्वनाम धर्मविजयक्षुये आचार्य भहुराजना गुणु नविलेत, ज्यं
तीना उद्देश्यने लगतुं केटलुंक सहवर्तीन लेढाने समजनयुं हतुं छेवटे लोकडाये वाळुन
साथे अन्य अंगल कर्तुं ते अनेणु हरी श्रोताजनो संहर्ष रवाना थया हता.

पुनः अपेक्षी श्री पंचासरा पार्श्वनाथक्षुना हेंसरक्षुमां शाह मोहनलाल चुनीलाल
ज्याओ तरक्षी मुनि भहुराज श्री हंसविजयक्षु विरचित श्री मिरनार मंडन नेमिनाथक्षुनी
पूजा अस्त्रावामां आवी हती. तेमां पाटणुना नामांकित सोंगत उणाकुशग लोकड लिलाल
तथा लोकड उत्तमयंह आहि छ गवेयाओये सारंगी, हिलइया तथा दारमेनियम आहि
वाळुन्यो साथे सारो रंग जमावयो होतो. दरभियात पन्यासल संपत्तिविजयक्षु तथा जवेरी
मध्युदालभाईये पणु सारो आग लीयो होतो. सांजना छ वाज्या सुंपी अतुर्विध संघनो जमाव
आनंदमां गरकाव रथ्यो होतो.

२८८

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ હિસે શ્રી પંચાસરાજ પાર્શ્વનાથની અતિમાયોની અને કળાકણ સર્વજ શ્રી હેમચ-
ન્દ્રાચાર્ય આદિ આચાર્યોની મૂર્તિઓની રલાડિત આલરણો વિગેરથી લખ અંગરચના
કરલમાં આવી હતી. આ ગ્રસંગે પાટણ વસાવનાર અને શ્રી પંચાસરાજ પાર્શ્વનાથના પરમ
અક્તા વનરાજ વાતાની મૂર્તિને પણ શલ્યગારવામાં આવી હતી.

સંઘા વખતે પ્રતિકમણું થઈ રહ્યા બાદ ઉપર જણાવેલ તમામ ગવૈયા મંડળે યુરમહારા-
જની ઉકા છુટી આગળ લાવનારો રંગ જમાયો હતો. એકંદર તે નાણો હિસુ ધાર્મિક
(મળણ)

અંથાવલોકન.

સમ્યગ્જ્ઞાન સમ્યગ્ હર્ષન પૂજન.

આ અને પૂજાઓ કે જેના યોજક વિદ્ધર્ય મુનિરાજ શ્રી વલલવિજ્યજ્ઞ મધ્યરાજ છે.
તેઓની દૃતિની અનેક પૂજાઓ છે તેમાં ઉપરોક્ત અને પૂજા લાલમાં ઉકા મહાત્માએ જીવાન
છે. અક્તિમાં રસ લેનાર અંધુ ભાષેકલાલ નાનળ લાવનગરવાળાએ બીકાનેર નિર્માણ
મલાળની તેમજ શાઢ મગનલાલ કળીદાસ વીજાપુરવાળાની આર્થિક સહાયવડે પ્રગત કરેલ છે.
આ પૂજાના યોજક મહાત્માની કવિત્ર શક્તિ એવી સરસ છે કે, દરેક પૂજાઓની જેમ આ અને
પૂજાઓ પણ કેટલાક નવીન રાગ રાગીઓ સાથે રસ લાલિત્યાં ભરપુર છે, વળી પાછળ પા.
૩૩ મે પરિશિષ્ટમાં અને પૂજાની સંક્ષિપ્ત નોટ-અર્થ સંક્ષિપ્તમાં આપવામાં આવેલ છે, જેથી
તેના અર્થ આપ જણવાની ધર્મચારવાળાને અને દરેક જિગાસુને હાન પૂર્વક અક્તિનો લાલ મળા
શકે તેવું છે. આ યોજના પણ એક નવીન છે, દરેક જૈન અંધુઓએ લાલ લેવા જેવું છે.

તેની અભુક્ત ડાખીઓ તે પણ માત્ર હોળા પ્રચાર થવા માટે માત્ર નામની ડિમતે એક
આનાથી (પોસ્ટેજ સાથે એ આનાથી) મોકલવામાં આવે છે. આને નવીન પૂજાઓ અનાવી ઉકા
મહાત્મા જૈન ડોમ ઉપર ઉપકાર કરે છે; સાથે આર્થિક સહાય આપનાર અને તેને માટે નિસ્વાર્થ
મહેનત કરી પ્રષ્ટ કરનાર પણ બન્ધવાહે પાત્ર છે. અમારે ત્યાં ઉપર જણાવેલ ડિમતે મળા
શકશે બદાર ગામનાઓ પોસ્ટ સાથે એ આનાની ટીકોટ મોકલવાની.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.—લાવનગર.

શ્રી પાલનપુર જૈન વિધાલયનો દ્વિતીય વાચિક રિપોર્ટ—અમેને અભિપ્રાય માટે
મળેલ છે. પાલનપુર રેટના જૈનવિધાયી કુળવણીઓ આગળ કેમ વધે તે માટે આવા પીવા રહેના
વગેરેની સમવડ પુરી પાડવા માટે આ સરથાની સ્થાપના એ વધે થયા થબેલ છે. વિધાયિઓની
સંઘા સાલ આખર ૩૫) ની હોવાથી આ સરથામાં દાલ વિધાયી અહુ એલા લાલ લેતા
હોય, અથવા તે સરથાના જૈનોમાં કુળવણીનો રસ ખાડુ એઠા મનુષ્યો લેતા હોય તેમ માની
શક્યાં. રીપોર્ટ વાંચતાં એકંદર રીતે બ્લવસથા ડીક માલમ પડે છે. ઇંડ પણ શદ્ધાત્માં ડીક
અયેદું જણ્યાં છે. વધારે વિધાયિઓ લાલ લે તેવા પ્રયત્ન થવા જરૂર છે. તેમ થતાં મોટા અર્થને
પહોંચી વળવાને કે ઇંડમાં મોટી રહમ થઈ શકે તાં બણ્યા જૈન ડોમમાં શ્રીમાતો હોવાથી
અનવા શક્ય છે. અમો તેની ઉત્તતિ ધર્મશીલ છીએ.

— ◎ ◎ ◎ —

સંસ્કૃત ગ્રંથો.

(નીચેના પ્રચિન થયા છે.)

મુનિમહારાજાનોને વિનાનિ.

જે જે અંથોમાં પુરતી આર્થિક સહાય મળેલ છે તે તે અંથો, આર્થિક સહાય આપનાર જૈન બંધુઓની છચ્છા મુજબ લેટ અથવા વેચાણ અલ્યાસી સાધુ મુનિ-રાજ વગેરેને તેઓશ્રીના વડિલ શુરૂ કે તે સમુદ્દરાયના વિઘમાન વડિલ મુનિરાજ-શ્રીના પત્ર કે આસાથી, તેમજ જ્ઞાનલંડારના માટે તેમના કાર્યવાહુકોના પત્રથી પ્રથમ મુજબ જલાના ધારા પ્રમાણે પોર્ટને પુરતા પૈસાનું વી. પી. કરી લેટ મોકલવામાં આવશે, ડેટલી કોપીઓ છપાવેલ છે કે સિલીકે છે તે ઉપર આધાર રાખી લેટ મોકલવામાં આવશે ડેટલાક અંથોમાં સહાય નહીં મળેલ હોય તે કિંમતથી મોકલવામાં આવશે, એઠી સહાય મળેલી હુશે તેમાં તે ઉપર આધાર રાખી તેટલી એઠી સંખ્યામાં લેટ, અને બાકીની વેચાણ આપવામાં આવશે.

ભેટના ગ્રંથો.

૧ સાધુ પ્રતિકમણુસૂત્ર—

૨ નલથવંત્યુપાણાન.

૩ અદ્ધ્યપદ્ધતિઅંથ—આ અંથ અપૂર્વ છે. આ અંથના કર્તા નવાંગિવૃત્તિકાર શ્રીમહ અમયહેવસૂરિના શિષ્ય શ્રી હરિયંદ્રગણી છે અને દરેકને વાંચવા લાયક છે. કિંમત ૦-૨-૦ એ આના.

૪ શ્રી કલ્પસૂત્ર-કીરણુવલી—શ્રી ધર્મસાગરગણી રચિત કીરણુવલી તથા કૃતકેવલી શ્રી લદ્રભાહુ સ્વામી પ્રણિત શ્રી કલ્પસૂત્ર.

એઠી સહાય મળોલ અંથો.

૫ ચૈત્યવંદન ભાગ્ય—આ અંથ ધર્મો ઉપયોગી છે, તે સાથે અનેક શાંકા સમાધાન પૂર્વક ચૈત્યવંદન વગેરેતું સ્થાપન કરેલું છે. વાંચવાને સુગમ પડે તે માટે દરેક ગાથાની સંસ્કૃત છાયા કરેલી છે. મૂળ માગધીમાં છે. સાથે ઉપયોગી ગ્રાણન પણ આપેલું છે. માટે તાકીને મંગાવો નકલો ધર્મોજ થાડી છે. અસુક કોપીજ લેટ બાકી વેચાણથી મોકલવામાં આવશે. કિં ૦ ૧-૧૨-૦

કિંમતથી આપવાના અંથો.

૬ “ યોગદર્શન તથાયોગવિશિકા અંથ ”—આ અંને અંથો સાથે છે. તેના ઉપર ઉપાધ્યાયલુ મહારાજ શ્રી યશોવિજ્યલુ મહારાજ-શીકા-કરેલી છે, તે સાથે વાંચનારને સુગમ પડેલું બદલ અને અંથોને હુંડિલાખામાંસાર સવિસ્તર આપેલ છે તેમજ નિવેદન અને પ્રસ્તાવના વિદ્રગાપૂર્ખ હોવાથી મનન કરવા જરૂરા

छ. आ अंथना संपादक प्रसाचकु विक्रद्यर्थ पांडितशु सुखलालजु हेवाथी वधारे शु लभवु ? अंथ वांचवाथीज तेनी भरेखरी उपयोगीता अने अपूर्वता मालम पडे तेम छ. किंभत ३। १-८-०

अमारा भानवंता लाभइ भेडभरोने सुचना.

उपर प्रभाष्येना अथेता तमाम संस्कृत हेवाथी जे सलासह बंधु तेना अ-
व्याची हेय तेभणु मंगावी तेना लाल देवा लेट मंगाववा, बाडी तेना अव्याची
न हेय तेवा सलासह बंधुओने उपयोगी न हेवाथी आशातना थवा संलव रहे
छे, जेथी जे जे बंधुओ नहीं मंगावे तेभनी वटी तेटला वधारे प्रभाष्यमां ते अंथे
साधु साईवी भद्वाराज तेना जे अव्याचीयो हशे तेयाश्रीने वधारे लेट भोडली
जानदान सुपाग्हाननो लाल ते सलासह बंधुओनी वटी आयीशु.

उपरसूत्र झीरण्यावणी सूत्र हेवाथी मात्र मुनि भद्वाराज अने जान भांडारने
धारा प्रभाष्य लेट आपवाना छे.

उपर जाणुवेदां अथेता पैकी उटलाकुनु आहडींग पाटली वगेरे तै-
यार थाय छे बेथी ओक भास पछी लेट के वेचाण्यु मंगाववा तस्दी देवा.

अमारी सभानुँ ज्ञानोऽधार खातुँ.

१ सुमुख नृपाहिमिन चतुर्षु कथा ३॥	१४ श्री भंडलभक्तरु,
उत्तमाचंद्र छारण प्रभास पाठणवाणा तरक्षया,	१५ गुहतात्प विनिश्चय शेठ परभानंदास
२ नैन मेघदूत सटीक	रतनशु गोधावाणा, दाल मुंबध.
३ नैन औतिल्लिसिक गर्भर रास संअहु	१६ गुणुभाणा (लापांतर) शेठ दुलबलु देवाङ्ग
४ अंतगुडशांगसूत्र सटीक भृत्य निनारी	२. कृत्यलीया-नवसारी.
उनम अहेन तथा दरडार अहेन तरक्षी.	१७ श्री विभलनाथ चरित्र भापांतर.
५ पट्टस्थानक सटीक.	१८ हानप्रदीप
६ विज्ञासि संअहु.	१९ संयोग सितारी श्री तभतगल्ना-नैन
७ संस्तारकु प्रकृष्टिकु सटीक.	ग्रहरथा तरक्षय.
८ श्रावकधर्मविधि प्रकृष्टु सटीक.	२० धर्मरत्न अकरण.
९० विज्यदेवसूरि भद्वात्म्य.	२१ चैत्यवंदन भद्वालाप्य (लापांतर)
११ नैन अंथ प्रसस्ति संअहु.	२२ नवतात्प भाप्य (लापांतर)
१२ लिंगातुशासन स्वेपजा (टीका साथे)	२३ श्री नेमिनाथ चरित्र भापांतर.
१३ श्री नंदीसूत्र-श्री द्विलदस्त्वरकृत टीका	२४ प्रभाविक चरित्र भापांतर.
साथे बुद्धारीवाणाशेठ मोतीयंह सुरयंह	नंभर १९-१८-२०-२१-२२-२३-२४
तरक्षी.	ता अंथेमां भद्वनी अपेक्षा छे.

પુત્ર જોઈએ છે કે પુત્રી?

—દાનાંદુઃખિકાંદુઃખ—

સંતાતને માટે કયાણે હાથ હેરવવા કે હોરા-ધાગા ઉરીને હેરાન શામાટે થબું જોઈએ કે જોઈએ તે મેળવવાની કાગ શીખી વ્યો-તમારો સંસાર જ એવો રવી કે જુંહગીલર સુખ-સતોષ અને આણાઈ જ ભોગવી શકતાં. જ્યાં કુશાગ-નિર્દેખી અને શાંત સુંદરી હોય, ત્ય શું ખામી રહે ?

મનમાની પ્રગતને જરૂર આગ્યાને તેને ઉછેરવા અને બળવાન રત્નોની રક્ષા કરીની અવિષ્યની આદર્શ પ્રગત તૈયાર કરવાને જરૂરના ફરેઝ પાડો શીખવા હોય તો—

જરૂર વાંચી જાનો. ફરેઝ ઘરમાં તે હાથહોય વંચાવું જોઈએ. આ હાથ એક સંસારની સુંતાનો કીમતી ખજનો છે. જે કદમ્પવૃક્ષનું કામ કરે છે. આ અંથની ઉપયોગીતા માટે જે પ્રમાણુપત્ર છે તે તેને સુંભદ્ર સરકારના કેળવણી આતાએ તેમજ વડોદરા, જુનાગ અને પોરબંદરના કેળવણી આતાએ દ્યનામ તથા પુસ્તકાલય માટે મંજુર કરેલ તેમાં નીચેના વિષયો છે તે જાણી જવાથી આગ્રી થશે.

પ્રથમ પરિચિઠ્ઠેન—

- ૧ બાળદાન.
- ૨ પુસ્તક ગલ્ભાશય.
- ૩ ઋતુવંતીના ધર્મ.
- ૪ ઋતુ રનાન પદ્ધતિના વિધિ.
- ૫ શયન ચિંતિસા.
- ૬ પુનિ કે પુત્ર ગેઢા તરણાની નિધિ.

૭ નક્ષત્ર વિચાર.

૮ આહાર વિહાર.

૯ સ્વર્ચિતાની સંતતિ ફૂળ
ઉપર અસર.

૧૦ માનસિક ભાવનાનો પ્રભાવ.

૧૧ ગર્ભ કેળવણી.

૧૨ પુત્ર અને પુત્રીઓના સમા-
નાના.

૧૩ ગર્ભ રદ્ધો છે કે

તેની પરીક્ષા.

૧૪ ગર્ભમાં પુત્ર છે કે
તે જાણવાની રીત

૧૫ ગલ્ભાધ્યાએ પા-
નિયમો.

૧૬ મોળ સેસડાર.

૧૭ ગલ્ભાધ્યાન સંસ્કાર.

- १८ पुंखवर संस्कार विधि.
 १९ प्रस्तुतिने पाणवाना नियमी।
 २० अर्जीवंदीना होई अने
 तेना उपाये।
 २१ प्रसव समय आधुनान
 लक्षण.
 २२ सुवाहीना माटे केवुं
 मडान लेईचे ?
 २३ वेंधु लापवाना उपाय.
 २४ प्रसव समयनी व्यापि-
 ओ अने तेना उपाय.
 २५ और न पहिं द्याय तो
 तेना उपाय.
 २६ जन्म संस्कार विधि.
 २७ अग्रुथी
 २८ सुवाहीने ऐसाक.
 २९ प्रसव सुजाने उपाय.
 ३० दार्याडिक उपाय.
 ३१ चंद दर्शन विधि.
 ३२ न्द्रवशु विधि.
 ३३ क्षिरासन संस्कार विधि.
 ३४ पही पूजन संस्कार.
 ३५ नामाधिकरण संस्कार.
 ३६ सुंठीपाठ (ठाट्ठुं)
 ३७ आणकने शी रीते क्षे-
 रवा ?

तृतीय परिच्छेद.

- संतति संरक्षण.
- सभण संतति उपय
- थवानो समय.
- पावशु परिक्षा.
- काढुती अप.
- गाय के अकडीना इधनुं
 सेवन.

- ४८ व्हेम.
 ४९ ल्लतपाननो लभय.
 ५० धावशु वधारवानो उपाय.
 ५१ अलुरुनो उपाय.
 ५२ आणकने अलिष्ट केम अ-
 नाववुः.
 ५३ अज्ञ प्राथन संस्कार विधि.
 ५४ ओराके शडे करवानी
 आगाही.
 ५५ आणकनो शडआतनो
 ओराक.
 ५६ आणकने न्द्रवराववानुं
 घारषु.
 ५७ आणकना अंगोनी खी-
 लवशी.
 ५८ स्वप्न ठवानो परिचय.
 ५९ क्षसरत.
 ६० आणकना लोहीनी शक्ति-
 तुं भाग.
 ६१ रहेवानुं मडान केवुं ले-
 छओ ?
 ६२ आणकने कुटी उंध
 जरनी छे ?
 ६३ आणकने कुपां केवा
 पडेववां ?
 ६४ आणकने चालतां शी
 रीते शीभववुं ?
 ६५ हांत कुटी वधते सभ-
 वानी भावज्ञत.
 ६६ आणकने ओलतां शी
 रीते शीभववुं ?
 ६७ आणकनी साई भाणा-
 पोचे केम वर्तवुं ?
 ६८ भाषाप ए आणकना
 वर्तमान शुद्ध छे.
- ६९ सोभत तेवी असर.
 ७० तमाङुनो ओरी भड्हिमा.
 ७१ तमाङुनो डिंडमां प्रवेश.
 ७२ आणको अने हांगीना.
 ७३ आणकने भणीधा शीली
 कडवपां.
 ७४ आणकोने प्राथमिक शि-
 क्षण.
 ७५ आणकना शिक्षणमां राखवानी
 संबाण.
 ७६ आणकना रोग पारभ-
 वानी रीत.
 ७७ आणकना आस रोगो.
 ७८ आणरोगो माटे ओपधी.
 ७९ ठवानुं प्रभाषु.
 ८० कुर्णुवेष संस्कार.
 ८१ क्षेत्र वपन संस्कार.
 ८२ उपनयन संस्कार.
 ८३ विद्यारंभ संस्कार.
 ८४ शिक्षणमां माताना संक-
 उप अणनी असर.

तृतीय परिच्छेद.

८५ पुनिशिक्षण.
 ८६ माताना वीरत्वनुं इण.
 ८७ शिक्षित शीनो गुह-
 संसार.

चतुर्थ परिच्छेद.

८८ प्राचिन सतीमानुं शि-
 क्षणीय लुपन.
 ८९ ओशत्या.
 ९० सीता.
 ९१ सुमित्रा.
 ९२ जडूतडीर.

६० उक्तयमारती.
६१ शीकावती.
६२ द्रोपदी.
६३ गांधारी.
६४ भद्रालसा.
६५ हमयंती.
६६ महेश्वरी.
६७ तारामती.
६८ भेनावती.
६९ कुम्हिनी.
१०० ताराभाई.
१०१ पश्चावती.
१०२ प्रतापराष्णानी पत्नी.
१०३ आडमती.
१०४ भीरांबाई.
१०५ हुर्गविती.
१०६ अहल्याभाई.
१०७ वेलुभाई.
१०८ राणी चंदा.
१०९ श्रीमती हरहेवी.
११० कुहानहेवी.
१११ परमेश्वरी हेवी.
११२ रघुराज कुमारी.
११३ सरला हेवी.
११४ अजान स्त्रीमानु वर्षुन.

पूर्वम् परिष्ठेद.
११५ लग्न उपरी उम्मदक्षी
ज्ञेडवा.
११६ उवा वरने कन्या परव्या-
ववी ज्ञेडवे.
११७ ओ योते सासरे ज्वां-
ध्यानमां ज्वेवा योज्य
नियमी.
११८ खीति अत्येना धर्म माटे
शास्त्रोनी आजा.
११९ वरेष्वां उवां पहेरवा ?

पृष्ठ परिष्ठेद.
पतिवता प्रभावमी.
१२० सुखसासदी.
१२१ भद्रनदेखा.
१२२ हमयंती.
१२३ सीतालु.
१२४ सुकद्रा.
१२५ अञ्जना सुंडरी.
१२६ शिवासुंदरी.
१२७ द्रोपदी.
१२८ नरेषा.
१२९ सुआवती.
१३० कलावती.
१३१ श्रीणवती.

१३२ अपिहता.
१३३ नंदयंती.
१३४ रतीसुंदरी.
१३५ नर्महासुंदरी.
१३६ अक्षयामा.
मात्रम् परिष्ठेद.
१३७ पूर्वे मुनिमोने अपादु
शिक्षाषु.
१३८ स्त्रीमोनी ६४ कालमो.
१३९ आणदीमोने ७३१४
शिक्षाषु.
१४० नियमितपत्थः.
१४१ भातुपितृ भक्ति.
१४२ विदा अने नियमु
शिक्षाषु.
१४३ बुद्धि विकास.
१४४ अद्विनसाद् अथा अने
बुद्ध्यवस्था.
१४५ स्त्रीमोनुं सामान्य धर्म
शास्त्र.
१४६ सामान्य नीति सूत्रो.
१४७ स्त्रीमोनी छातत सुधा-
रवा संभांधी केटलाप
उपायो.
१४८ स्वहेश ग्रेमनी गरणी.

आवा अथा कुर्कु हुमेश्यां पडी रहेता नथी. पहेलो तेज पहेलो. पहेली आवृत्ति भवास्त
थमु ज्वाथी यीजु आवृत्ति काढी छे अने ते नेतन्तेतामां उपडी ज्वा लागी छे. माटे आ पुस्तक
अदीरवामां आगस नम्हि राख्यु ज्ञेडवे. पाहुँ कुपडतुँ पुहुँ, उंचा कागण अने लगभग असो
पानानो, चिक्रोथी भरपूर अंथ छे छतां कीमत झा. ऐज राखी छे. टपाल अर्थ जुहो. ताढीहे
मंगावी इथे:

वी 'आनंद' प्रीन्टिंग प्रेस संस्थान देव.
} स्त्री सुभ दर्पण चोरीस,
भावून गृहे.

“આપણી સ્ત્રીઓ આપણી ગોઢીમાં લાગ લેતી, આપણી સાથે વાદ-વિવાહ કરતી, આપણા ઉદ્ઘારે મનુષીની-તેને ચોષ્ટતી, ગોતાની અલોચિક પ્રેરણાશક્તિની આપણી આલોપાધિઓને સાનમાં સમજી તેમાં લાગ લેતી, આપણને શીતળતામય શાંતિ દેતી થશે—ત્યારેજ આપણો ઉદ્ઘાર સંબંધે છે. તે ખેડેલાં નહિ.”

મોહનલાલ કરમચંદ જાંધી.

૧૦૭શ્રીમંદ્ય,

મહાત્માજીના આ નિર્ણયમાં આપને શ્રદ્ધા હાથ અને સ્વીવર્જનને તેરદી હદે તૈયાર કરવાને ડિસ્ક હો. તો દર માસે બહાર પડતું “સ્વીમુખ હર્ષણ” માસિક અગત્યનું સાધન છે તે સ્ત્રીઓને જરૂર વંચાવો. વાર્ષિક લવાજમ કરતા રૂ. રણ.

સ્ત્રીઓનો ઉર્ધ્વધર્મ-દરગથ્ય ઉદ્ઘોગ-બાળકને ઉંઠી લાવિ પ્રતી વરદાના વિવિધ મંત્રો અને સ્ત્રીઓના હાથે થર્મ રહેકી દેશસેવાના તાજ અનુભંગાના નિયમિત સંદેશા હર મહીને મોંગવા પાછળ ચાર આનાનો ખર્ચ કરેલો ઉગ્રી નીકળો છે તે તો વર્ષ દર્દાડે રોતું પરીષ્ઠુંમ જોઈ શકો ત્યારેજ આત્મી થાય.

૪૭ આપ વર્ષહાડે જહેનને પસલીમાં શું દેરો? ૪૮

કરૂણ રણ ઇપીયામાં આખું વર્ષ જહેન સંભારે અને સદગુણ શ્રીભી દેશ-ધર્મ તથા કુદુખ પ્રત્યેના ચોતાના ધર્મ બનવા લાગે તે માટે આ માસિકની લેટ મોંગવા આપને વિનિતિ કરીએ છીએ. જહેનાની કેળવણી આતર કેંક અઠાં સાઉદ્ધાની કૌમત જરૂર અર્થવા જેવું છે. નસુનાનો અંક ચાર આનાની ટીકીટ મોંગલી મંગાવશો તો મળી શકશે.

લવાજમ મોંગલી નામ નોંધાવો એટસે જહેનને ધરે એડા આ માસિક દર મહીને તમારા વતી મળી જાય તેમ ગોઠવણું થશે.

૯૨ જાઈઓ આ માસિકના દશ આહંક કરી આપશો તેમને ચોનરદી ચેજાંટ તરીકે માસિક આખું વર્ષ મદ્દત મોંગલીશું.

૧૦ આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ,
રાષ્ટ્રસન્દર્ભ-કાવનગર.

૦૫૧૮૪૫૫૫૫ ‘સ્વીમુખ હર્ષણ’—ભાવનગર.

પુસ્તક છિપાવનારાઓને ખાસ સગવડ.

કોઈ પણ જાતનું સંસ્કૃત, ગુજરાતી વા ઇત્યેષું પુસ્તક, અગર પોથી-પાનાની સાધકમાં સ્વચ્છ અને સુંદર ટાઇપોથી અમારા પ્રેસમાં છાપવાનું કામ કરી આપવામાં આવે છે. આગળો તેમજ આધનીંગની સંગવડતા પણ સાથેજ છે. તો પોથી, ખુડો, રાયોટો, માસિકો કે કાર્ડ, કાડો, કુંડી, ચેકખુદ, અરતીયાખુદ વિગેરે નાનું મોદું કંઈપણ કામ છાપવાનો વિચાર. થતાં હરેક સંરથાઓ, પૂજય સુનિરાજે તથા અન્ય સફ્ટવર્સથી નીચેના શિરનામે પુછપરછ કરવા તસ્વી લેશો તો અવશ્ય લાભ થશે.

દી. દેવચંદ દામશ અને ગુલાબચંદ લલદુલાંની મું.

માલેકો આનંદ મીનર્ટિંગ પ્રેસ, ભાવનગર

प्राचीन जैन लेख संग्रह भाग २ नं. ३-८-०

आचिन नैन लेख संग्रह भाग १वानी नक्को अटलांक महाशयो हवे तद्द यह रखा था भाग
भाग वे छे. आचीन शोधणेणाना अथो तुरतमांज अपी जता होवाथी पाठ्यथी अमारे ना
कथनी पडे छे, नेथी भीज भाग माटे पथ्य निराशी न थवुं पडे. माटे ताकीहे भंगानी लेवा
बिनंति छे. गोस्त खर्च जुहो.

स्वार्थ साथे परमार्थ.

श्री गोडल राज्यनी खास परवानगीनी पांजरपोण धनामी हृषि कठेलुं छे. धनामनी संपद्यो—

१ रु. १०००० रु.	{	कुल धनामनी संपद्या. १०४३ ती २५म
२ रु. ५००० रु.	{	३. २३५०० टीकीटो ५०००५

मुलवानी भुवत-ता. २३-७-१६९२ ता. रोज धनामी एकांर पडी. ता. १३-८-१६९२
ना. रोज दीसां अंध थेरो.

आ टीकीटुं वेचाष्टु आक्रिका, कलकरा, मुंबई, अमदाबाद, वडोदरा, भावनगर, सुरत
तमाम शहरोंमां ज़्यायध अपी छे भाटे ताकीही भरानी, नशीयनी अज्ञमायथ साथे
परमार्थ करो. आ टीकीटुं शह वेचाष्टु थवाथी घोलेगा पांजरपोणने कमीशननो सारो
लाल भगरो.

घोलेराना सर गोजट—शा. गोपटलाल सवाईयंह.

वडोदराना गोजट—डोडारी नाथालाल गोरखनाथस.

भावनगरना गोजट—श्री जैन आत्मानंह सभा.

वक्तील भोतीयंह नाथ.

द्याधा—शेठ काणा भाणी येठी.

मुनागढ—शेठ हेवयंह लक्ष्मीयंहनी येठी.

पालीताया—शेठ तलकयंह जैन लायप्रेरी.

हृषि ओशीस गोजट—पांजरपोण धनामी हृषि.

गोडल.

(काठियावाड)	{	शेठ मण्डिलाल धारशी प्रसुप्त. वक्तील योपरलाल हेमयंह सोकेहरी.
---------------	---	--

हृषि इत्याकुल देवकरण सोकेहरी.

गृहिर भवत.

न्यायालेनिधि श्रीमह विजयानन्दसूरिश्वरज्ञ जैनसाहित्य वित्रमाला—प्रथम
पुष्प—श्रीपार्थनाथ कुमार अने कुमठ तापसनुं—अहिंसा परमो धर्मः ए जैन
धर्मना महान सिद्धांतने कुमठ नामना तापसने गोध आपनारुं सुंदर, रंगीन,
माटी साईजतुं वित्र—हृषि क नक्कलने दा. १) टपाल खर्च ५ आना—५ नक्को
सामरी भंगावनारने इक्कत दा. ४) टपाल खर्च सर्व भाइ. वी. वी. श्री मोक्षवामा
आवशो. गोजटने साहूं कमिशन. पत्र व्यवहार करवो.

शा. भोतीलाल नेमयंह भोटी.

३० नारकेश्वर पासे—वडोदरा.

“ काम करो अने धैर्य धरो । ”

- १ धर्म लुद्धमान पुरुषो धार्मे धार्मेज विकास पाभ्या छ. योक्तां आइ के
योक्तांहर वर्ष पर्यन्त ज्ञेष्ठे ते अद्दनी पेठे योक्तम योती आवाने शैन्हर्य
मकाशित करतां नथो ।
- २ तमारा शुण्डोनो सहुपयोग करो एटले ते विकास पाभ्यो तमारामां के कंध जान
होय तेनो सहुपयोग करो एटले तमने विशेष जान प्राप्त थये ।
- ३ क्षेत्रपाल लरेवा रीते वैर्य धारणु करे छ तेनो सहवस्तुओ आप्त थाय छ.
- ४ अभीराध ज्ञे अखंत अराज मकारनी ज्ञप (उतावण) छ.
- ५ उतावण जोआं अवरावे छ अने अंधन तथा अतराय उत्पन्न करे छ.
- ६ लेण्डा अति वेगधी होउ छ तेण्डा रस्तामांज ढोकर आधने दूरी पडे छ.
- ७ आ समयमां येवा भाषुसोनी ज्ञर छे के अगतनी निहा वा रसुतिनी कांधपालु दरकार
राख्या वगर काम करवानी अने धैर्य राख्यानी दिंमत अने शक्ति धरावता होय ।
- ८ काम करवायी अने धैर्य धरवायाज संचूर्णता प्राप्त थाय छ.
- ९ जे स्वामी अनवा उतावण करे छ ते शुलाम अनी जय येवो वधारे सखव छ.
- १० नमने असाधारण कार्यो करवानी धर्या होय तेमबु अच्यपालुमार्थीज तेनो पायो
नाख्या माइवो निईयो ।
- ११ आणकने नानपालुमार्थी लधने नियमपूर्वक सारीरिक, मानसिक अने नैतिक उभया
शिक्षण आपवामां आवे तो ते इवा चमत्कारिक कार्यो करी शके ।
- १२ मनुष्यनी पासे नेम विशेष काम होय छ
तेम ते विशेष कार्य सिद्धि करी शके छ
करणु के तेथा ते समयनी करक्कसर करतां
शाये छे ।
- १३ अनेक वर्षों सुवी स्वार्थत्याग अने सम्प
परिश्रम करवायीज झीर्ति वधे छे ।
- १४ शक्तिनो जे लंडार आपालुने महान संक-
मार्थी सुक्ता करे छ ते दीर्घकाळ पर्यन्त
काम करवायी अने लांभा समय सुधी धैर्य
धारवायाज योहठो थाह शके ।
- १५ वधुमां वधु कार्य सारीरीते करवानी अने
अशीना वधते पशु उतामोतम नीतिपूर्वक
काम करवानी शक्ति के आहत कायम होय
अनु नाभज शक्तिनो लंडार छे ।

R. 431

N. Reg.
Atmanand Prakash